DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

Akbaba

TOTO

— Yunanistan Toto geliri ile silâh alıyor. —

BANKO !

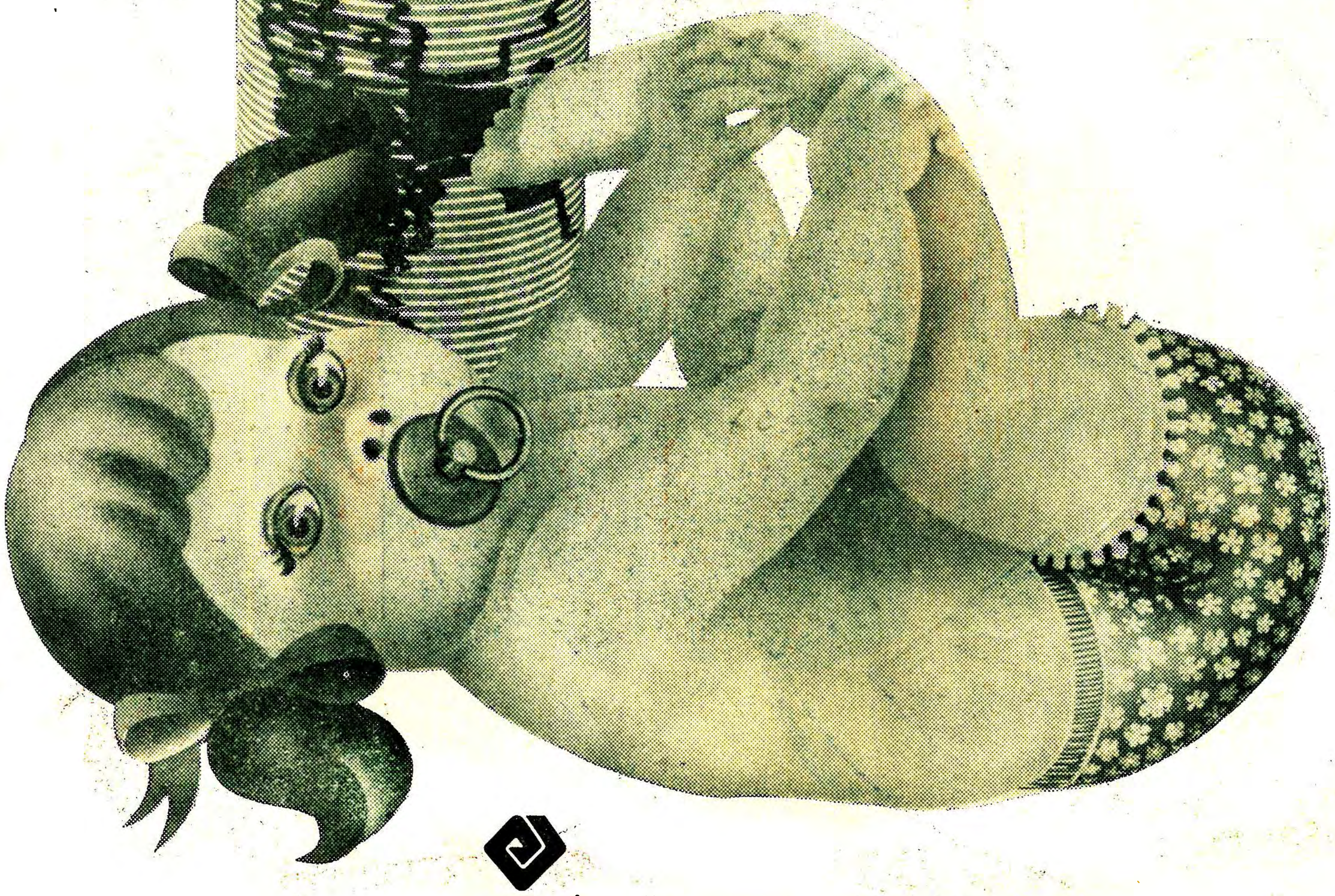
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

YUVANIZDA DETAN GÜVENİ

Novositli Detan insan ve evcil hayvanlara zarar vermeden sinek ve sivrisinekleri hemen öldürür, yürüyen haşerelere kesin etkilidir. Uyuduğunuz, oturduğunuz, çalıştığınız her yerde, gıda maddeleri bulunan yerlerde bile GÜVENLE kullanabileceğiniz tek insektisit: Novositli DETAN!

novosit'li detan
AEROSOL İNSEKTİSİT

eczacıbaşı ilâç sanayi ve ticaret a.ş.

RADAR REKLAM

(Radar Reklâm: ..... — 54)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

AKBABA

Yıl: 52 Cilt: 27 Sayı: 27 * Kurucusu: Yusuf Ziya ORTAÇ * 27 Haziran 1974 * Fiyatı: 250 Krş.

TEHLİKELİ MESLEKLER

KÂHİNLİK tehlikeli meslektir. Hele yüzyılımız gibi her şey. den önce akla ve bilime bağlı bulunmak iddiasındaki bir dönemde gelecekten haber vermeye kalkmak ihtiyata büsbütün aykırıdır; insan kolayca rezil olabilir.

Yalnız insan değil, AKBABA kadar temkinli bir kuş bile açmaza düşebilir o yüzden. Onun için kâhinlik iddiasında olmadığımızı hemen belirtelim.

Ne var ki, çağdaş düşüncenin dayanakları sayılan akıl ve bilimin çerçevesinde kalarak gelecekten haber vermek mümkündür.

Satrançta gerekli hesapları yaptıktan sonra «En geç dört elde mat» diyen oyuncu, ekonomik gidişte değişiklik olmazsa yıl sonunda enflâsyonun yüzde şu kadar artacağını belirten iktisatçı, bugünkü basınç ile rüzgâr yön ve hızına bakarak yarın yağmur yağacağını söyleyen meteoroloji uzmanı kâhin değildirler.

Biz de şimdi önce doğa yasalarına, sonra mantık kurallarına dayanarak gelecek için bir iddiada bulunacağız:

Beş yıla kalmadan —belki çok daha önce— İtalya'da parlamentolu demokrasi sona erecek!

Bunu nereden çıkardığımızı anlatalım.

Çok yaşlanan ve aydan aya çaptan düşmekte olan Yugoslavya lideri Tito yakında ölecek; ölmese de aktif yönetimden elini çekmek zorunda kalacak. Doğa yasalarının gereği bu.

Yugoslavya son yıllarda çok karıştı. Sınırları içinde yaşayan değişik kavimlerin ve karşıt eğilim sahibi zümrelerin arasındaki sallantılı denge ancak ulusal kahraman Tito'nun itibarı ile sürdürülebiliyor. Onun ortadan çekilmesiyle ülkenin allak bullak olacağı ve yönetimde büyük bir boşluk doğacağı besbelli.

Yugoslavya'yı Doğu Bloku Balkan bölgesinin doğal bir parçası sayan Sovyetler Birliği o ülkenin Tito tarafından blok dışına çıkarılmasına hiçbir zaman razı olmamıştır. Bütün belirtiler, Sovyet yöneticilerinin Tito sahneden çekildikten sonra doğacak boşluğa kendi taraftarlarını yerleştirmek için tetikte beklediklerini gösteriyor. Bunda başarı kazanma şansları da çok yüksek.

Yugoslavya yine yuvaya döner ve komşuları Bulgaristan yahut Macaristan gibi Moskova'ya bağlı bir ülke durumuna gelirse ne olur?

Doğu Bloku dışındaki en güçlü marksist örgüt olan İtalyan Komünist Partisinin yöneticileri hayli zamandır öyle bir gelişmeyi beklediklerini saklamıyorlar. Onların isteseler enerjik bir atılımla şimdiden İtalya'daki rejimi çökertebilecekleri ni Batılı gözlemciler bile kabul etmekte.

Ancak şu sırada İtalya, Doğu Bloku ile jeopolitik bakımdan bağlantısız olduğu için oradaki komünist partisinin darbe yapabilse dahi iktidarda tutunması çok güç. Oysa konuşu Yugoslavya'da Moskova'ya bağlı bir rejim bulunması durumu kökünden değiştirebilir.

İtalyan komünistleri bunu bildikleri için şimdi harekete geçmeyip bekliyorlar ama, hasımları da aynı gerçeğin farkında. Öyle bir durumun gelip çatmasından önce çıkış yapıp iktidarı zorla kendi ellerine almaya kalkmaları gitgide güç kazanan bir ihtimal.

Kısacası: Önümüzdeki birkaç yıl içinde İtalya'da ya komünistler iktidara gelecek, ya da onlardan önce davranan Yunan tipi bir junta yönetime el koyacak. En uzak ihtimal, bugünkü parlamentolu açık rejimin İtalya'da yaşayabilmesi...

— Bütün bunlardan Türkiye'ye ne? diyebilirsiniz.

Soruya bir başka soruyla karşılık verelim:

— Balkanlarda, Ortadoğu'da ve Akdeniz çevresinde parlamentolu demokrasi sahibi kaç ülke var?

Bunun cevabını düşünerek haritaya dikkatle bakmak gerçekten göz açıcı bir inceleme olur. Zira söz konusu ülkeler arasında açık rejimli olanlar bugün bile devede kulak oranında. İtalya'mn kulak bölümünden kopup devenin geri kalan bölümüne katılması yalnız Akdeniz'in değil, Avrupa'nın dengesini de altüst etmeye yeter. İç durumu zaten karmakarışık olan ve İtalya'dan sonra ikinci en büyük batılı Komünist Partisine sahip bulunan Fransa'nın da o durumda ne türlü bir politik rotaya dümen kıracağını kestirmek güç değil.

Balkanlar, Ortadoğu ve Akdeniz'den sonra Avrupa'nın en büyük ülkelerinin bazıları da totaliterizme kayarsa bizim o akıntıya kürek çekmemiz büsbütün zorlaşmaz mı?

Sorunun üstünde en titizce düşünmesi gereken kişiler bugünkü politikacılarımızdır. Çünkü parlamento onlar için genel bir ilgi konusu değil, mesleklerinin kapısı düpedüz.

Öyleyken o zevatın burada sözünü ettiğimiz gerçekler üstünde zerre kadar kafa yormakta olduklarını gösteren bir belirti yok. Özellikle sağ kanattaki politika hokkabazlarımızın işi gücü kısa vâdeli hesaplarla çelme takmak, dolap çevirmek, türlü türlü göz boyama hünerleri göstermek!

Böyle giderse zamanla kaçınılmaz duruma gelecek olaylar yüzünden toplumumuzun önünde bazı kapıların kapanmasına üzüleceğiz. Ama halkımızın yeni ilerleme koridorları bulacağını biliyoruz.

Hünerbaz efendilerin önündeki meslek kapısı ise kapanmakla kalmayacak, bir daha açılmamak üzere kilitlenecek.

Buna üzüleceğiz dersek yalan söylemiş oluruz.

Kahkahayla güleceğiz!

Evet, kâhinlik tehlikeli meslektir ama, bugünkü koşullar altında politikacılık ondan da belâh bir iştir aslında.

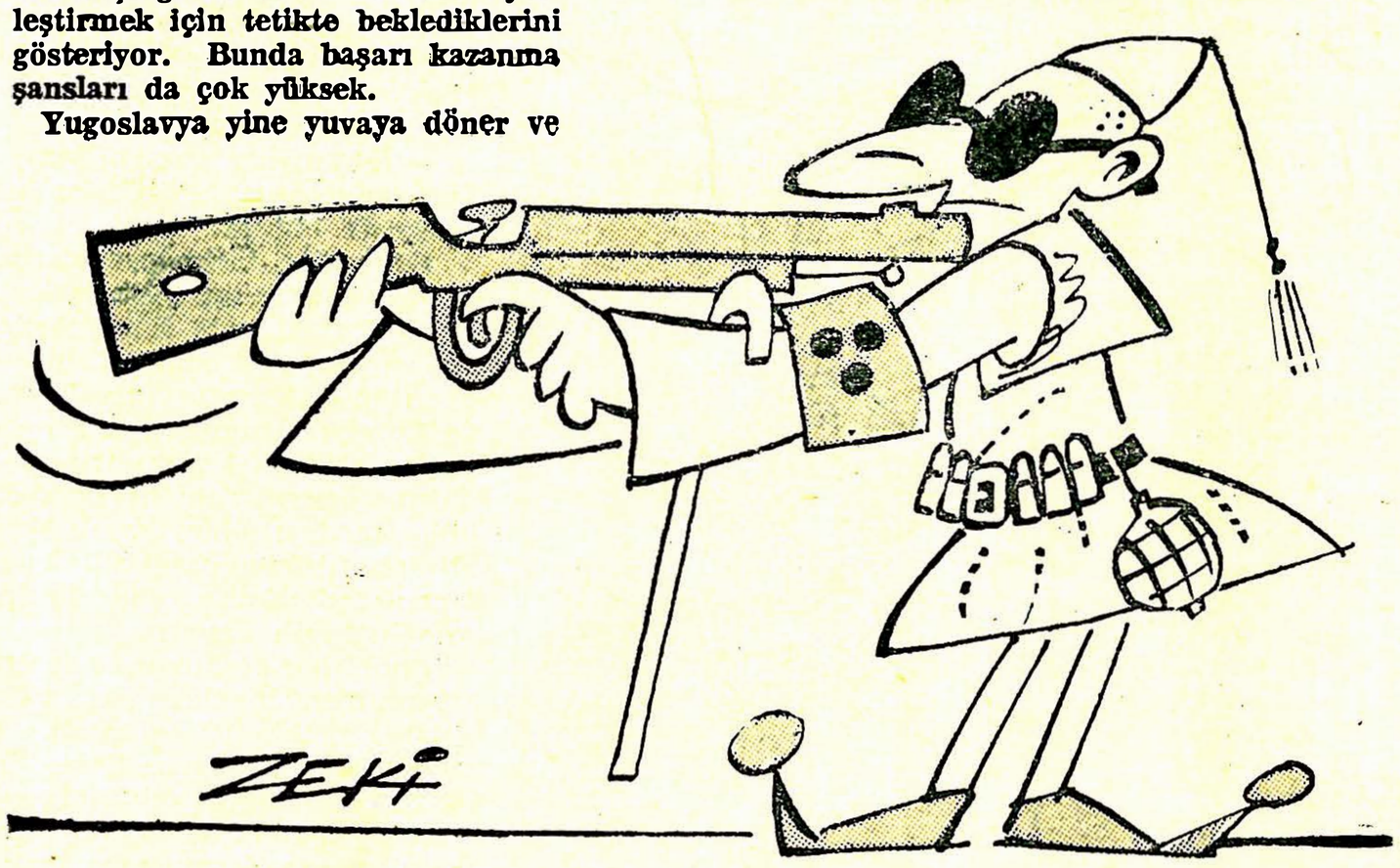
Umalım ki yakın gelecek bizi yalancı çıkarsın da, ne demek istediğimizi açıklayan durumları birlikte izleme fırsatını bulmayalım.

AKBABA

— Demirel, Bayar'dan bazı isteklerde bulundu. —

— Bunu istiyorum baba... Bunu al bana!..

— Yunanistan silâhlanıyor. —

Yaz müjdesi:

AKBABA ÇEKLERİ

İlk çeki gelecek sayımızda veriyoruz

Gezip eğlenmesi, neşelenmesi sizden

1000

liraya kadar ödemesi bizden

AKBABA ÇEKLERİ

Gelecek hafta

AKBABA'nın YAZ sayısında

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

NEDEN KALIYORlar

Yazan: VEDAT SAYGEL

KARŞIMDA televizyon ekibini görüp de soruyla karşılaşınca, anlatılması mümkün olmayan bir sevinçle açtım kapıyı ardına kadar:

— Buyurun, içerde konuşalım.

Son ayların en yaygın soruşturması bu olduğundan, günün birinde bizim kapının da çalınacağını bekliyordum doğrusu. Bu nedenle kulağımız tetikte, yemeği bile mutfakta ayaküstü yiyorduk. Bir zil sesi duysak, çatalı kaşığı elimizden attığımız gibi, önceden belirlediğimiz yerleri alıveriyorduk hemen. Bugüne dek az prova yapmamıştık...

İlk günler, kendi çabamızla sürdürüyorduk uygulamayı. Herkese nasıl davranacağını tekrar tekrar anlatıyor, sonra içimizden biri dışarı çıkıp, soruşturmayı yürüten görevli gibi kapıyı çalıyordu. Sonraları borç gırtlağı aşınca, mahalle esnafı yüklendi bu işi üstüne Üç beş liralık borç için başladılar günde üç beş kez kapıyı çalmaya... Kaldık mı çaresiz! Açsan, ya alacaklıysa?... Açmasan, ya soruşturmayı yürüten görevliyse?... Hani her sınıfı çift dikiş geçen çocukların haklarının yenildiğine inanmasak, gelen kim olursa olsun yerimizden kımıldamıyacağız. Ama radyodan sesini duyurarak, televizyonda kendini göstererek çocuklarının hakkını arama fırsatı ele geçer de durulur mu? Başladık her zil sesinde poz vermeye...

Televizyoncularla odaya daldım ki, ohooo, herkes yerini çoktan almış. Bizim ahşap döşemeli oda sanki bir futbol sahası, hurda kitaplık kale, önündeki kalabalık da kupa finalinde gazetecilere poz veren bir futbol takımı... Ekranda daha iyi görünsün diye millet itişip duruyor. Rollerini en kusursuz yapan, gene çocuklar. Merak edip de kafalarını çevirip bir kerecik olsun kameraya baksalar ya? Yok. Küçük kız defterinin üstüne eğilmiş, burnunu çeke çeke bir şeyler yazıyor. Garanti yatay, dikey çizgiler çekip duruyordur her zaman olduğu gibi. Belge almamak için ikmale kalmaya çalışan kardeşimin ortanca oğlu Tarih kitabını açmış, garanti arasındaki Red Kit'i okuyordur. Her ikisinin de velisi olan eşimin söylediğine göre, yeni eğitim sistemi uyarınca yapıyorlarmış bunu. Her yaz bizim çocukları özel olarak bütünleme sınavına hazırlayan demirbaş hocaları:

«— Çocukların önce okumayı sevmeleri gerek» demiş eşime. «Bırakın, canları neyi isterse onu okusunlar.»

O gün, bugün, kardeşimin oğluna her yıl bir Tarih kitabı alırız, her hafta bir Red Kit dergisi... Allahtan oğlanın yardımcısı çok. Bizim bakkalın, dışardan lise bitirme sınavlarına giren kırklık damadı, bazı derslerin bilinmedik kolay yanlarını da öğretmiş.

«— Kitap dediğin satır satır akılda kalmaz» demiş. «Biraz da işin kurnazlığına kaçacaksın. Diyelim Coğrafyadan tahtaya kaldırıldın. Hiç bilmediğin bir bölgenin özelliklerini sordu öğretmenin. Haritada o bölgeyi bulup şöyle bir göz atman yeter. Yeşili bolsa, ormanı bol, ürünü bol demektir. Kahverengi çoksa, dağlık demektir! Tarih'ten kaldırıldın. Bilmediğin savaşların nedenini soruyor öğretmenin. Savaşan tarafları bil, savaşılan tarihi bil yeter. Hemen çalıştıracaksın kelleyi. Savaşla barış arasında hiçbir ayrıcalık yoktur aslında. Tarih kitabını okurken önemli birkaç savaşın çevrende patlak vermiş önemli birkaç olayla ortak yanını bulman yeter.»

Akıl aldı ya, oğlan o günden sonra ders çalışma sistemini değiştirdi. Beş dakika kitaba bakıyor, mahallede olup bitenleri öğrenmek için saatlerce sokaklarda fing atıyor!

Bunca çabaya rağmen, ikinci karnesi de Toto kuponu gibi gelmesin mi! E, çıldırmak işten değil! Bu nedenle, mikrofonu tutan görevli daha:

— Sizce sınıfta neden kalıyorlar? derken annem patladı:

— A, vallahi hakları yeniyor yavrucakların. Buna boyumca kefilim!

— Haklarının yendiğine inanıyorsunuz demek. Neden yeniyor hakları?

— Nedenini bilmem ki, a iki gözüm evlâdım, yeniyor işte.

Annem çocukların hakkını yiyenlere bedduaya hazırlanırken, kardeşime döndü adam:

— Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Çocuklarla birlikte çalışa çalışa tahsilimizi epey ilerlettiğimizden, hepimiz annem gibi düşünüyorduk.

— Aynı kanıdayım, diye cevap verdi kardeşim. Maşallah çocuklarımız ateş gibi... Şu bacak kadar kıza bile «Moda» de, bu yılın kadın giyim modasını anlatsın, plâj modasını anlatsın; «Sinema» de, kaçak doktor Kimbıl'ın kaç yaşında olduğunu, kaç film çevirdiğini, ayda ne kadar kazandığını anlatsın. Ama dedik ya, hakları yeniyor yavrucakların.

Yürüdü bizim sekiz yaşındaki kıza:

— Şimdi ne yapıyor bu hanım abla?

Eşim hepimizden önce davrandı:

— İki yıldır yatay, dikey, yuvarlak çizgiler çekiyor.

— Yaa, resim çalışmaları da var demek?

— Resim değil, diye cevap verdik hep bir ağızdan. Yeni sisteme göre yazıya hazırlıkmış.

— Okumayı öğrendi mi bâri?

Öğrenmez olur mu? Resimli öğretici kitapları yığdık önüne. Parmağını bir sözcüğün üzerinde gezdirdi:

— Oku bakayım.

Kız okuyacak ama, tek başına nasıl okusun? Birkaç da yardımcı gerek. Harfleri birer birer göstererek, fısıldadık tepesinden:

— Ağacın «A» sı, leğenin «L» si, ineğin «İ» si...

— Ali, diye okuyuverdi kız.

— Peki, birşey söylesem yazabilir misin?

— Elbette yazar, dedik. Bunca zaman okul sıralarında boşuna mı dirsek çürüttü?

— Kestane yaz bakayım bana...

Başladık gene dışardan yardıma:

— Karpuzun «K» sı, eşeğin «E» si...

Kız, kitaptaki resimleri hatırlayıp hatırlayıp, yanlarındaki harfleri gözünde canlandırıyor.

— Gördünüz mü nasıl yazdı bir çırpıda?

Görmüşlerdi elbet. Başka birşey sormanın gereğini duymadan geçtiler oğlana:

— Kaç yıllık öğrencisin bakayım?

Çocuk düşünmeden cevapladı:

— Sekiz yıllık.

— Kaçıncı sınıfa gidiyorsun?

— Dördüncü sınıfa...

— Tarih çalışıyorsun galiba...

Kameraya en tatlı pozlarımızı vererek cevapladık:

— Kitap elinden hiç düşmez yavrucuğun.

— Bazı şeyler sorsam bilir misin?

— Ayıp ettin valla, dedi kardeşim. Sor birader. Neyi merak ettinse sor, söylesin.

— 1529 sana hangi harbi hatırlatır?

Düşün düşün bizimkinde ses yok! Oysa az ezberletmemiştik bu tarihi duyunca köfteci Hasan'la, eski muhtarın mahkemelik oluşlarının nedenini hatırla diye.

— Makineleri görünce heyecanlandı çocuk, diye sudan bir mazeret uydurdu annem.

Kardeşim sinirinden yerinde duramıyor. Bir kameraya dönüp sırıtıyor, bir oğluna dönüp dişlerini sıkıyor!

— Ulan hınzır söylesene! Köfteci Hasan'la eski muhtar neden mahkemelik olmuşlardı?

Oğlan başladı şakır şakır anlatmaya:

— 1529'da köfteci Hasan tarafından tokatlanan eski muhtarın oğlu Hilmi durumu sıcağı sıcağına babasına anlatmış...

Tüüüh, ailece rezil olduk millete! Oğlunun kafasına küt küt vuran kardeşim:

— O, 1973'te olmuştu ulan, diye bağırdı. İlk mahkemelik oluşları, eski muhtarın Hasan'a ait araziyi çevirmesiyle başlamamış mıydı?

Döndü televizyon görevlisine:

— Birinci Viyana Kuşatması diyecekti ya, aklına gelmedi. Başka birşey sorun.

— Peki, Birinci Cihan Harbi neden çıkmıştı?

Bizim oğlanda gene ses yok! Oysa onu ailemizde bilmeyen yok. Annem:

— Hani Rıza bey kasabın kızını istemeye gitmişti de, kız evinde çıkan bir kavgada... derken eşim fısıldadı:

— Almanya, Avusturya...

Açıldı çocuk:

— Kız evinde Rıza beyle karşılaşan Almanlarla Avusturyalılar...

— Tamam tamam, diye sözünü kesti televizyon görevlisi. Bildiğin başka konular var mı?

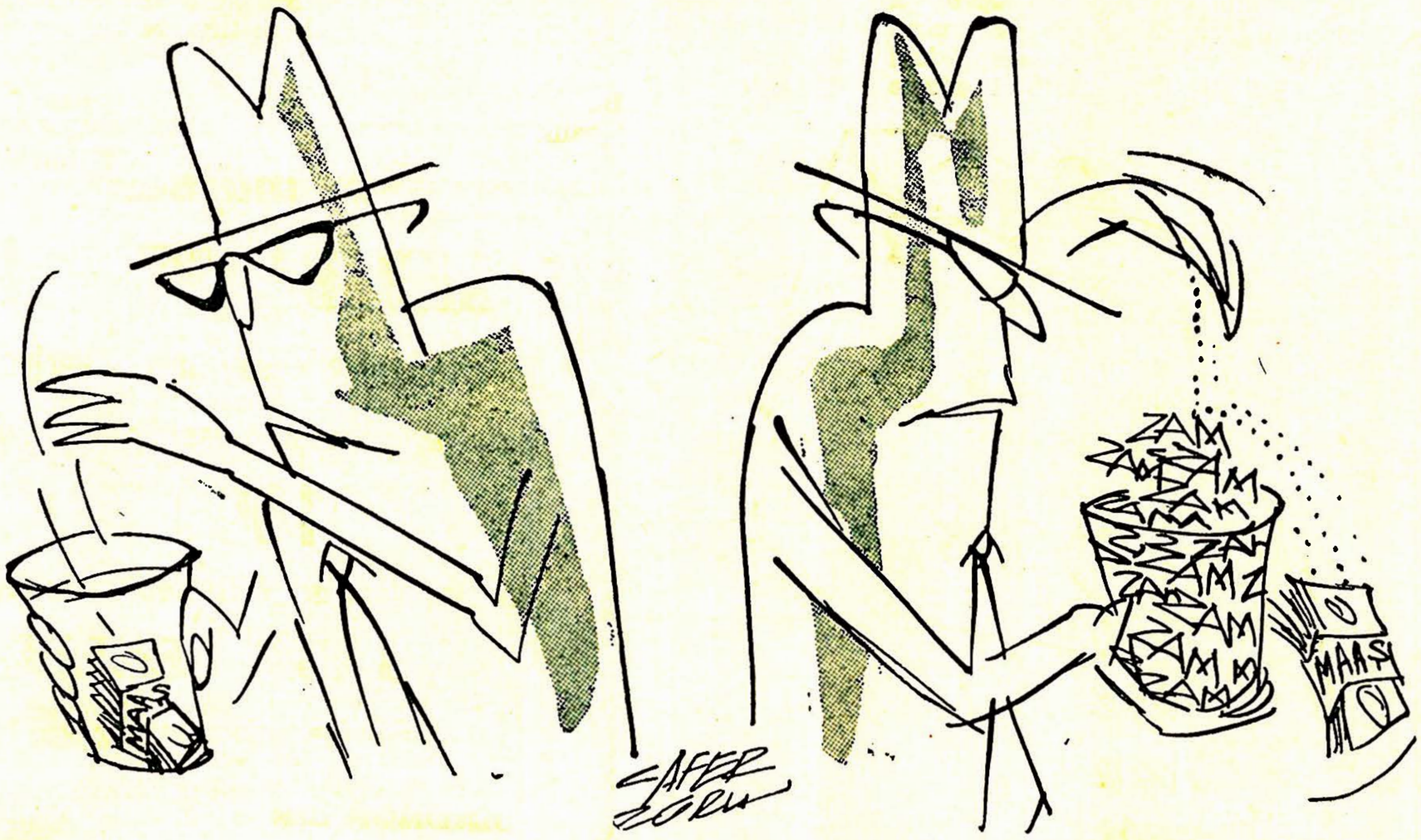
Başladı saymaya:

— Top oynamasını bilirim, çıtalı uçurtma yapmasını bilirim, biraz da pişpirik bilirim.

Görevliler, bizim çocukların bilgilerine hayran toparlanırlarken...

— Şu aldığınız film televizyonda gösterilsin de, cümle âlem çocuklarımızın haklarının nasıl yendiğini görsün, dedi annem. Bir de önüne gelen «Neden kalıyorlar?» diye birbirine soruyor. Şu bacak kadar kız bile modayı bilir, kaçak doktorun hayatını baştan aşağı bilir buna rağmen sınıfta kalırsa, bundan kim sorumlu tutulur ayol?

Şimdi her akşam erkenden televizyonu olan bir komşuya gidiyoruz, bizim ailenin gösterileceği geceyi merakla bekliyoruz. Hele film bir gösterilsin, millet bizim çocukların nasıl çalıştıklarını görsün, hocadan nasıl hesap sorulurmuş, hak nasıl aranırmış göstereceğiz!

— Boşa koyuyorum dolmuyor... Doluya koyuyorum almıyor!..

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

YELPAZE

Refik ERDURAN

ŞAPLI YAZI

DÜNYA dert dolu.

Ölüm var, hastalık var, yoksulluk var, pahalılık var... Efendime söyleyeyim, üniversiteye girememek var, hapisten çıkamamak var, sevip de evlenememek var, evlenip de boşanamamak var... İş bulamamak, pasaport alamamak, otobüse yetişememek... Ne bileyim ben, saymakla bitmeyecek kadar kaza belâ var dünyada irili ufaklı! Saymaya kalkıp bir de ben belâ olmayayım başınıza.

Diyeceğim şu:

Dünya böylece dert doluyken, toplumların gelenek ve yasalar yoluyla âdeta özene bezene insanlar için suni dert üretmesine hiç ama hiç akıl erdiremiyorum!

En doğal alanlarda, biyolojik açıdan en kaçınılmaz yönlerde bile her gün sayısız yasak ve kısıtlamayla burun buruna yaşıyoruz. Başkalarına zarar verilmemesi için konulmuş akılcı sınırlara diyeceğim yok. «Ağaç kesmeyeceksin» buyruğu elbette doğrudur. Ama üstüne basıldıkça gürleşen çimenlerin çevresine bile parmaklık dikip «Geçilmez» levhası asan yasakçılığın dayanağı nedir?

O türlü gereksiz ve anlamsız kısıtlamalara en çok cinsel alanda rastlanır.

Şu dövüş gürültülü, kan kokulu, kurukafa suratlı dünyada sevişmek kadar zararsız, tatlı, insanları birbirine ısındırıcı bir başka eylem var mıdır?

Öyleyken en çok sayıda tabuyu o çiçeği soldurmak için kullanan kişilerle doludur toplum. İki genci elele görseler karınları sancımış gibi kaşları çatılır. Her insanın bu dünyada dikkatle baktığı ilk nesne olan kadın göğsü, o kafadakilerin gözünde «müstehcen» bir biçimdir. Adam asılmasını rahatça seyrederler de, sinemada azıcık çıplaklık görünce «Bu ne iğrençlik!» diye bozuluverirler.

Sırf bozulmakla kalsalar neyse. Yasalar ve cezalarla başkalarının yaşantısının da bozulmasını sürdürmeye bakarlar. Bir sürü şey suç olur o yüzden. Ve insan —benim zaman zaman kendi kendime söylemiş olduğum gibi— «Bir an önce moruklasam da şu konunun tümünden kurtulsam» diyecek hale gelir.

Çok eskiden bambaşka bir iş dolayısiyle İstanbul Emniyet Müdürlüğünde birkaç saat geçirmek zorunda kaldım. Kıravatlı bir günümdü. Perişan kılıklı sanık ve tutukluların arasında beni gören memurların çoğu aynı şeyi soruyorlardı:

— Zinadan mı getirdiler?

Zina ömrümde yemediğim bir herze değildi ama, doğrusu o yüzden insanın tutuklanıp Emniyet Müdürlüğüne getirilebileceği gerçeği daha önce kafama dank etmemişti. O gün anladım ki evli olduğunu bilmediğiniz bir kimseyle dünyanın en doğal ve insancıl işini yaparken basıldınız mı, soluğu kanlı katillerin arasında aldığınızın resmidir!

Öyle bir belâ ki bu, yaşa filân da bakmıyor.

Geçenlerde Kaliforniya'nın Stockton kentinde Bayan Fegion Bay Fegion'u dâva etti.

Suçlama konusu: Zina.

Hanımın iddiasına göre kocası son birkaç yılda tam ondört ayrı kadınla kendisini aldatmış.

Adamcağız öyle birşey yapmadığını, o yeteneğin kendinden çoktan geçtiğini söylediyse de iddia hekim raporları, uzman incelemeleri, tanık ifadeleriyle falan «sabit» oldu; adam boşanırken büyük paralar ödediği gibi, cezadan da ancak yaşı sayesinde kurtuldu.

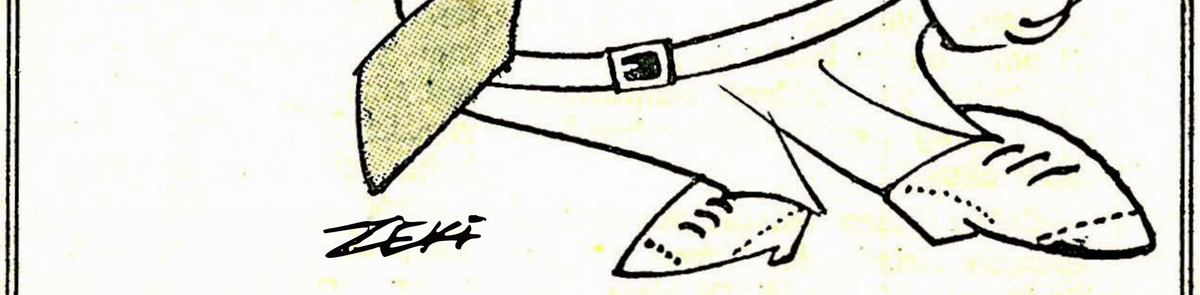
Zira Bayan Fegion 100, kocası da tam 103 yaşındaydı!

Sizin anlayacağınız, moruklamakla da kurtuluş yok böyle dertlerden.

Bilen varsa sevabına söyleyiversin:

En iyisinden şap nerede satılır?

Refik ERDURAN

— Demirel, «Gücümüzü göstereceğiz» dedi. —

— Hindistan, atom bombası yaptı. —

«HİNT HOROZU!»

Politika ve sanat dörtlükleri

YUNAN'A

Eskiden İngiliz'di, şimdi bilmem kim ustan;
En erkeğin efzon'dur, onlar da giyer fistan...
Toprağıma, suyuma göz dikme ikidebir
Bu sefer sağ çıkmazsın elimden Yunanistan!...

ATİNA'DA KATİNA'YA

Hayâl değil güzelim bu akşamki matina;
General Gizikis'e iletiver Katina:
Ne kıta sahanlığı, ne antresi tanırım;
Gece yola çıkarım, sabahleyin Atina!

HİNDİSTAN ATOM PATLATTI!

Öküzlerle inekler yedi, içti yan yattı;
Grevlerde bir haber çok şaşkınlık yarattı...
Kendi halkı ölürken açlıktan, sefaletten
Hindistan hükûmeti kalktı atom patlattı!...

MSP'Lİ ABBAS: «TEKEL, İÇKİ YERİNE REÇEL İMAL ETSİN!» DEDİ.

Tekel içki yerine reçel yapacak bol bol;
Meyhaneye oturup gel de reçelle mest ol...
«Bu akşam gül sarmadı, kayısı kandırmıyor;
Bana bir vişne daha aç bakalım Apostol!»

MİLLİYETÇİ CEPHE

Sanmayın halkımızdan gerçekleri gizleriz:
Liderin şekerini ve kalbini izleriz...
Milliyetçi Cephe'den önce milleti bölen
Vatan Cephesi denen ne cepheler gördük biz...

YİRMİ MUNAFIK

Bu nasıl particilik, bu ne biçim bağlılık?
Koalisyon başlarken hepsi dedi: «Muvafık!»
Bu muydu beraberlik, bu mu kader birliği;
Binayı çatırdattı tamam yirmi munafık...

ŞİRKETLER VERGİ VERMİYOR!

Bu yıl çoğu şirketler göstermişler hep zarar;
Bence vergi işinde gene bit yeniği var...
Baktım hiç bozulmamış onların yaşantısı:
Avrupa gezileri, villâlar, arabalar...

2. İSTANBUL FESTİVALİ

İlk festival geçen yıl uçup gitti havaya;
Göbekliler bayılır nedense bedavaya...
Bu kez festival görsün gariban İstanbullu;
İkinci festivali sunmayın burjuvaya!...

NAMUS BELÂSI

Bir şarkıcı okuyor, adı: Namus Belâsı;
O nasıl deyiş öyle, ağzından yel alası...
Bu eşsiz şiir ile can verdi hümanizma;
Suça teşviğin olmaz bundan daha âlâsı...

ULVİ URAZ

Yüreciğinde güller bir kanadı, bir yandı;
Yaşama savaşına baş eğmeden dayandı...
İnsanlığı oynarken tek başına, çaresiz
Ecel sahneye girdi, Ulvi Uraz kapandı...

Mukadder ÖZAKMAN

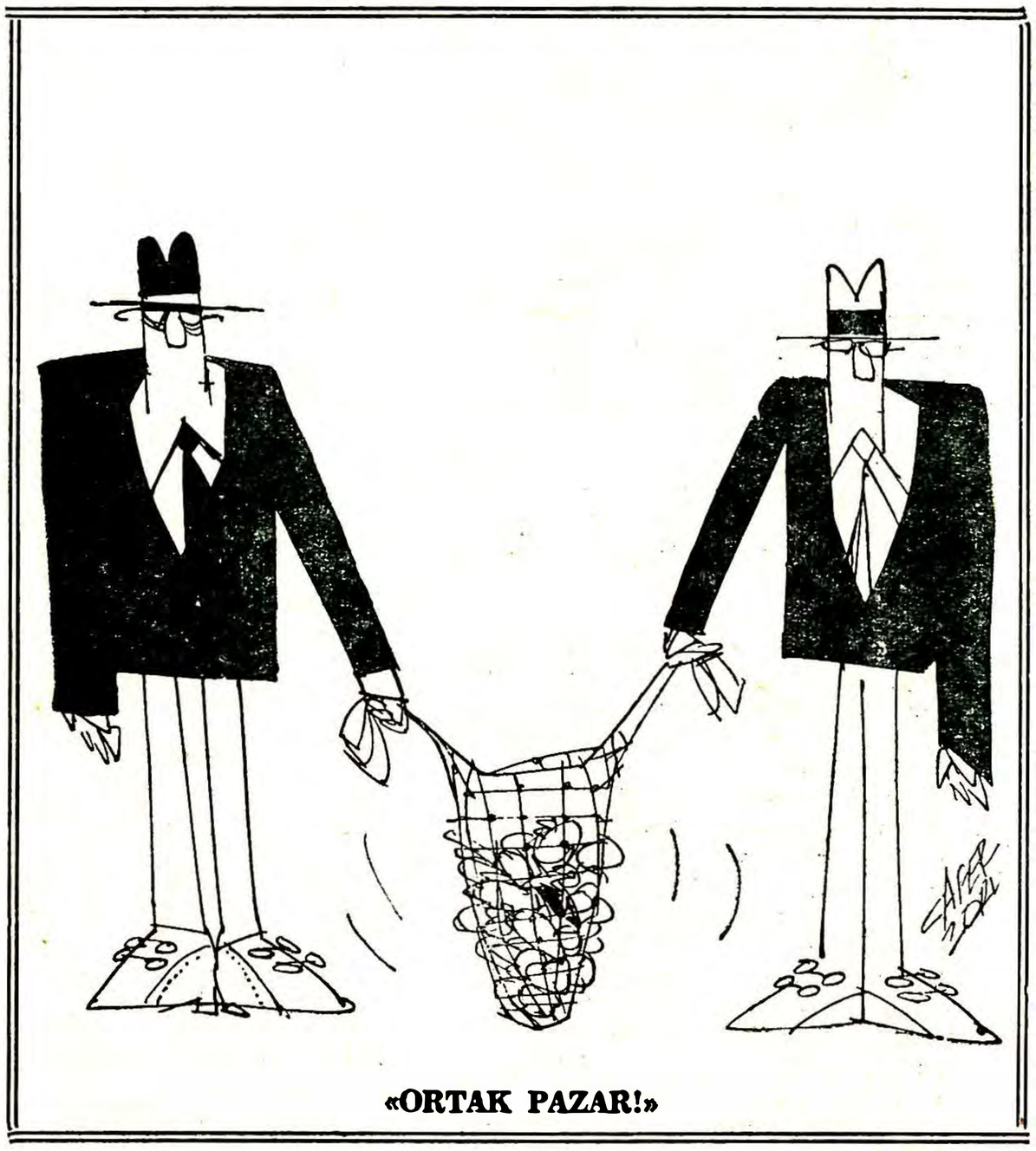
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Muhittin-ül Sadık-ul Beheri'den Bir feyz

Muzaffer İzgü

DEDEMİN dedesinden kalma el yazması kitaptan komşumuz Abdullah amcanın sayesinde yeni bir tarihî gerçeği daha öğrendim. Hay benim dedemin dedesi, nur içinde yat sen e mi, ne kadar iyi etmişsin bu kitabı saklamakla... Ol kitabın yüzdördüncü sahifesinin ikinci paragrafından itibaren hep beraber okuyalım:

«Çok eskiden maşrık memleketlerinden birinde demokırasi denilir bir idare şekli var idi. Ol idare şekli bizim tarafın idare şekline hiç benzemez idi. Padişahlık babadan oğula geçmez, memleketin ilmi derin ulemaları tarafından seçilir idi. İmdi bu seçim şöyle olur idi. Ulemalar, kendilerini idare edecek olan zatı seçim işinde çok titiz davranırlar idi. Padişah olacak kişide soy sop aranmaz, başka şeyler aranır idi. Bunlardan birincisi, padişah olacak kişinin boyunun çok uzun, endamının kalın olması idi. Seçim günü namzetler bir sıraya dizilir, ulemaların önünden geçit resmi yaparlar idi. İmdi bu geçit resminde ulemalar gözlerini dört açarlar, namzetlerden en endamlısına, en boylusuna nişan koyarlar idi. Nişanı alanlar, ilk imtihanı kazanırlar, ikinci imtihana hazırlanırlar idi. İkinci imtihanda ulemalar daha çok gözlerini açarlar, içlerinden iki nişan alacak olan padişah namzetlerini seçerler idi. Bu seçimde namzetin kaşına, gözüne, burnuna, kısacası yüzüne bakılır idi. Bir kere padişah olacak kişinin kaşlarının hemi gür, hemi de çatık olması lâzım idi. Gür ve çatık kaşlı padişah namzetleri hemen ikinci nişanı alırlar idi. Yalnız kaşla kalınmaz, ayrıca seçimde gözler de mühim idi. Padişah olacak kişinin gözleri çakmak çakmak bakmalı, kaşının birini kaldırdığında gözleri felfecir okumalı idi. Burnu Allahuteâlâ kendi elleriyle yaptığından birazcık büyüğünün seçilmesi şart idi... Kulaklar biraz büyük, ense katmer katmer yağlı olmalı idi. Gerdanı bol etli olanlar seçimde nişana hak kazanırlar idi. Ondan sonra sıra göbeğe gelir idi. Göbekler bir bir kontrol edilir, en haşmetli göbeğe sahip olan kul, üçüncü bir nişanı alır idi... Göbekten, enseden ve çıbıl gerdandan üçüncü nişanını almış olan padişah namzetleri, dördüncü nişan imtihanına sokulurlar idi. Dördüncü imtihan yemek üzerine yapılır idi. Ulemaların kontrolunda, padişah namzetlerinin önlerine birer lenger pilâv, birer de kızartılmış koyun konur idi. Ulemaların en yücelerinin emriyle namzetler kuzu buduna saldırır, pilâva kaşığı daldırır, en önce bitiren dördüncü nişanı alır idi. Bu imtihan bazan çok eğlenceli olur, içlerinde koyun budunu bütün bütün yutanlar görülür idi... Berabere kalanlar arasında son beşinci nişan imtihanı yapılır idi... Beşinci nişan imtihanına girmeye hak kazananlara birer güğüm ayran verilerek içmeleri söylenir idi. Bir güğüm ayranı bir dikişte en çabuk tüketen padişah olmaya hak kazanır idi. Ve memleket bir koyunu, bir lenger pilâvı bir oturuşta yiyen, arkasından da bir güğüm ayranı gövdesine indiren kişinin padişahlığında yaşar idi...

«ORTAK PAZAR!»

Sonraları ulular ve dahi bilgisi derin ulemalar bu seçimi beğenmemeye başladılar. Ol ulemaların içinde bir Muhittin-ül Saduk-ul Beheri denir biri var idi. Bilgisi görgüsü çok yüksek, çok kitaplar okumuş idi. Zamanın ulemalarından çok dersler alarak, çok yerler gezmiş görmüş, Mısır'da da arablyat tahsili yapmış idi... İşte bu zatı muhterem seçim işinde bir yenilik yapmak için ulemalar arasında çok sözler söylemiş idi... Diyordu ki Muhittin-ül Saduk-ul Beheri:

«Biz bu seçimlerde namzet olacak kişilerde gövde ve endam aramaktayız... Pekiyi, o zaman aradığımız bu ise niçün uğraşır, niçün günlerce ter dökeriz? İmdi bu iş çok kolay, namzetlerimizin beynine bakmadığımıza göre, niçün böyle günlerimizi boş yere heba ederiz?» dedi...

Muhittin-ül Sadukul Beheri böyle konuştukta, karşısında bulunan ilim irfan sahibi ulema:

«Eee söyle bakalım Muhittin-ül Saduk-ul Beheri, nasıl intihap eyleyelim yüce padişahımızı?» dedi.

Cevap verdi Muhittin-ül Saduk-ul Beheri:

«Kolay ki çok kolay. Hangi namzedin ardı büyük ise, o bize padişah olur.»

«Çok doğru» dedi ötekiler. «Yalnız, dedi ulemaların en ulusu, ardlarını dirheme vuramayız, okkaya vuramayız, bakıp bakıp da anlayamayız.»

Cevap verdi Muhittin-ül Saduk-ul Beheri:

«Ölçü yapacağız.»

Muhittin-ül Saduk-ul Beheri çok akıllı bir adam ve dahi çok ilim irfan sahibi olduğundan, hemen boy boy oturaklar yaptırarak ulema heyetine sunmuş idi:

«İşte, dedi, namzetlerimizi bu boy boy oturaklara oturtacağız. Ardıyla en büyük oturağı dolduran kişi bizim padişahımız olur.»

Ol günden sonra, ol maşrık memleketinde padişah seçimleri böyle yapıldı. Çok dirayetli Muhittin-ül Saduk-ul Beheri tarafından ilk defa, padişah hazretlerinin halka sunuldukta işte orada takdimat yapılırken şöyle dedi Muhittin-ül Saduk-ul Beheri:

«OTURAKLI ADAM»

Oturaklı adam lâfının ilk çıkışı böyledir, biline. Kim başka birşey demişse yalan diye...

Okuyan efendiye, dinleyen efendilere rahmet ola...

İşbu satırların müellifi bilinmiyor.»

Muzaffer İZGÜ

DÜNYA KUPASINDA «YARI FİNAL!»

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

GARİP İŞLER YAPAN ADAM

ÇİZEN: Eğatun Şuri

SONRA DA BULUNDUĞUM GÜNLER ÇOĞU KEZ AKŞAM HAVA KARARMADAN "ÜÇ ÇAN'A GİDER SÖZDE KAFAYI ÇEKERDİM. BİRAZ İÇİNCE HER İŞİN ALTINDAN KALKABİLİYORDUM, HİÇ BİR ŞEY GÖZÜMDE BÜYÜMÜYORDU "ÜÇ ÇAN„DA DOSTLAR EDİNMİŞTİM BURADA 7-8 BARDAK BİRA İÇEN BİRİ KAFAYI BULUYORDU, BENSE İÇKİYLE ARAM OLMADIĞI HALDE 10-12 BARDAK BİRA BANA VIZILTI GELİYORDU, NEDENSE. BİR AKŞAM YİNE ÜÇ ÇAN'DA SON BİRAMI YUDUMLUYORDUM KI

①

..YANİ BİRA ISMARLAYACAK DA NE MARKA İÇERİM DİYE SORUYOR.

VİSKİ İÇERİM BOB

VİSKİ Mİ?

VİSKİNİN BİR DUBLESİ BİR İŞÇİ GÜNDELİĞİNİN YARISIDIR

3

EEE BOB, NE İÇERSİN DİYE SORMADIN MI? BEN VİSKİ İÇERİM.

SÖZÜNDEN DÖNEMİYECEĞİ İÇİN BAŞKA BİR YOLA BAŞVURDU.

HIMM!

4

. İÇERİ ORTA ÇAĞDAN KALMA KÖLE KILIKLI BOB GİRİP HER ZAMANKİ GİBİ SORDU.

NE İÇERSİNİZ?

SİZ NE İÇERSİNİZ?

3

2

BAK, BİZİM MEMLEKETİN VİSKİSİ SİZİN ŞARAPLARINIZ GİBİ DEĞİLDİR. ÇOK SERTTİR ÇARPAR ADAMI SONRA HA...

-ARKASI HAFTAYA-

VAY YAVRUM SEN TÜRKİŞ RAKİ DUYMADIN MI HİÇ? BU ÜLKENİN HER TÜRLÜ İÇKİSİNDEN ŞU YARIM BARDAK BİRANIN İÇİNE KOR, BİR DİKİŞTE TÜMÜNÜ İÇER, İÇERKEN DE BİR GÜZEL SANA GAZEL ATARIM...

5

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BAŞ AĞRISI BAHANE

Dr. İhsan Ünlüer

İNSAN DENEN MEÇHUL

BİRİSİNE kızdığımız zaman hemen kalkar ona müddetle: «Ben senin ne hayvan olduğunu, senin geçmişini bilirim ulan» der, sulalesini sıralayıveririz. İnsan soysopundan iki gobek aşağı gitti mi gerçekte bilimsel olarak kendi amcazadesi olan iri kıyım maymunlara rastlayacaktır. Oksford Piskoposu bir gün insanın maymundan geldiğini savunan filozof Huxley'e: **«— Siz babadan mı yoksa anne soyundan mı maymundan geliyorsunuz?»** diye sorunca, filozof, papazın bu kabalığına:

«— Bilimsel gerçekleri baltalamak için diller döken bir adamın soyundan gelmektense alçakgönüllü ve haddini bilen maymundan gelmeyi isterim» diye cevap vermişti.

Çevremize şöyle bir dikkatle bakacak olursak gerçekten Zooloji biliminin tüm yaratıklarını insan giysileri içinde dolaşır görmüyor muyuz? Partilerimizi bile at, eşek, kurt, koyun ve arslandan seçmekteyiz. İnsanoğlu birbirini deyimlemek için ağzına gelen gerçekleri söylüyor da kendinden bahsederken yine de **«İnsan denen şeyin meçhul»** olduğunu savunuyor. Ünlü edip Ahmet Mithat efendi, Darvinizmi savunan yazılar yazdığında o günün hükûmeti şu buyruğu vermiş basına: **«Fîmaabat Mithat efendinin maymunlarına dair matbuata zinhar nesne yazdırılmamak.»**

Kendisi için insanoğlunun vardığı sonuç bu: «İNSAN DENEN MEÇHUL». Ama gerçekte insanın ne denli «MALÛM» olduğunu anlamak için birbirlerine ettiği küfürlerdeki sözcüklere ve de Lafonten'in hikâyelerinde insan diliyle konuşturulan süjelere bakmak yeterlidir sanıyoruz.

HAK TAALÂ ÇÜN YARATTI ÂDEMİ

ÂDEM topraktan, Havva ise Âdem'in kaburgasından yaratıldı. Bundan da Hz. Âdem'in dünyanın en mutlu kişisi olduğunu anlıyoruz, zira kaynanası yoktu da ondan. Bakus tanrısı, Jupiterin baldırından peydahlanmış.. Ayakkabı tanrısı, babasının topuk kemiğinden.. Adonis arapzamkı ağacının kabuğundan.. Yeni Zelânda mitolojisine göreyse tanrı TİKİ insanı yarattığı çamuru kendi kanı ile karmıştı... Görmekteyiz ki insanların karakteri, imal edildiği hamurun içine gözyaşı mı, şeref mi, para mi ya da çirkef suyu mu karışan cevherin etkisiyle belliriyor vesselâm.

Şimdi şu «İnsan denen meçhul» ün yaradılışı konusunda Volter'in anlattığı bir efsaneye gelelim: İnsanlar yaratılmış fakat kırtasi muamelesi tamamlanmadığı için insanın yaşı yâni ömür süresinin tâyin edilme işi geri kalmıştı. Nihayet baş tanrı Zeus insanlara 25 senelik bir ömür süresi vermişti. Amma insanoğlu bu süreyi az buluyor, artırması için Zeus'a yalvarıyordu. Zeus ise:

«— Boşuna ağlayıp sızlanmayalım baylar» diyordu, «Mademki hayvanların en mükemmeli ve en son yaratılanı sizsiniz, ne yapalım sona kalan dona kalır. Görüyorsunuz ki hazinede ömür kalmadı, hepsini hayvanlara dağıttık.»

İnsanoğlu yakınmasında haklıydı. Zira kendisi ne bir at gibi süratle koşabiliyor, ne bir kuş gibi uçabiliyor, ne de bir balık gibi suda yüzebiliyordu. Üstelik de 25 yıl gibi kısa bir ömür... Bu kısa ömürle Meclisteki Senatonun kuşetli koltuklarında kim horlayacaktı?

Üstelik Birleşmiş Hayvanlar Asamblesi Kurulunda da insanoğlu komşusu olan hayvanlarla (Volter'in sırasına göre) tırtıl, kelebek, tavus, beygir, tilki, arslan ve köpek gibi Dördüncü Dünya Blokuna ait delegasyonlarla aynı masaya oturmaya mecbur ediliyordu. İnsanoğlu tanrı Zeus'a durumu anlatarak:

«— Tüm suç benim insan olmamda mı?» diye yakındı.

Lafonten'i bile zıvanadan çıkaracak bir adaletsizlikle arslan, tilki ve yılanlarla bir tutuluyordu insan. İnsanın yediği kazık meydanda iken tanrı Zeus ille de «Nato kafa — Nato mermer» diyor, başka bir şey demiyordu. Volter'in anlattığı bu efsaneye göre sonunda insanın ömrü bir türlü uzatılmadı amma insanoğlu yeni doğduğu vakit bir tırtıl gibi yerde süründü, emekledi. Büyüdüğünde kelebek gibi uçtu. Gençliğinde, tavus gibi kasıldı. Orta yaşta kulakları yana düştü. 45'inde tilkileşti, 60'ında ise uyuz arslana döndü.

İGELELİM ORTA ÇAĞA

İNSAN için en kral lâfı ünlü hekim Aleksi Karel etmiş senunda: «İnsan bir borudur» diye... Ama ne borusudur? diye sorsak bunu herkes kendine göre cevaplandıracak: Örneğin sayın İhsan Topaloğlu: «Petrol borusudur» diyecek. Orkestra Hüsnü ise, «Bir trompet borusudur» diyecek. Muslukçu Rıza, soba borusu.. kanalizasyoncu Hüseyin de «İnsan dediğin olsa olsa kanalizasyon borusudur» diye cevap verecektir. Gerçekten vücut, yumak şeklinde dürülmüş mikroskopik boruların meydana getirdiği yumaklardan yapılmıştır. Örneğin böbrekler, husyeler, akciğerler hep temas alanını genişletmek amacıyla meydana gelen yumak şeklinde organlardır. Topluiğne başı büyüklüğünde böbrek dokusunda birkaç metre boru vardır.

Boru şeklinde olan sistemlerimizin en önemlisi MİDE — BARSAK sistemimizdir. Sadece kalbe giden yol değil, beyine, dalağa, karaciğer, şirden ve kırkbayıra; daha doğrusu başarıya giden tüm yolların geçtiği yerdir midemiz. Pitagor çağında insan bedeninin kan, safra, sevda ve tükürük diye dört unsurdan yapıldığı sanılıyordu. Şimdi insan vücuduna ilk dokunuşta «Bundan kan çıkar arkadaş...» deniliyor.

Eh, insanın bir boru olduğunu kabullendiğimize göre başka ne çıkar insandan? Ya su koyverecek ya safra.. ister kurusundan, ister sulusundan... Amma hani, bir dokun bin ah işit derler ya. İnsan denilen borudan kuru gürültüden başka bir nebze şey çıkmayacaktır. Bazan mide - barsak sisteminin gaz halindeki ürünü ters bir trafik izleyerek yukarı vurur da bir siyasî nutuk şeklinde çıkıverir adamın ağzından.

KARIN GAZLARI

SİNDİRİM sisteminin kötü çalışmasının belirtisidir karındaki garguillement dediğimiz gurultu. İnsan, karnında bir orkestra taşıyormuş gibi olur. Hani Orhan Veli'nin dediği gibi:

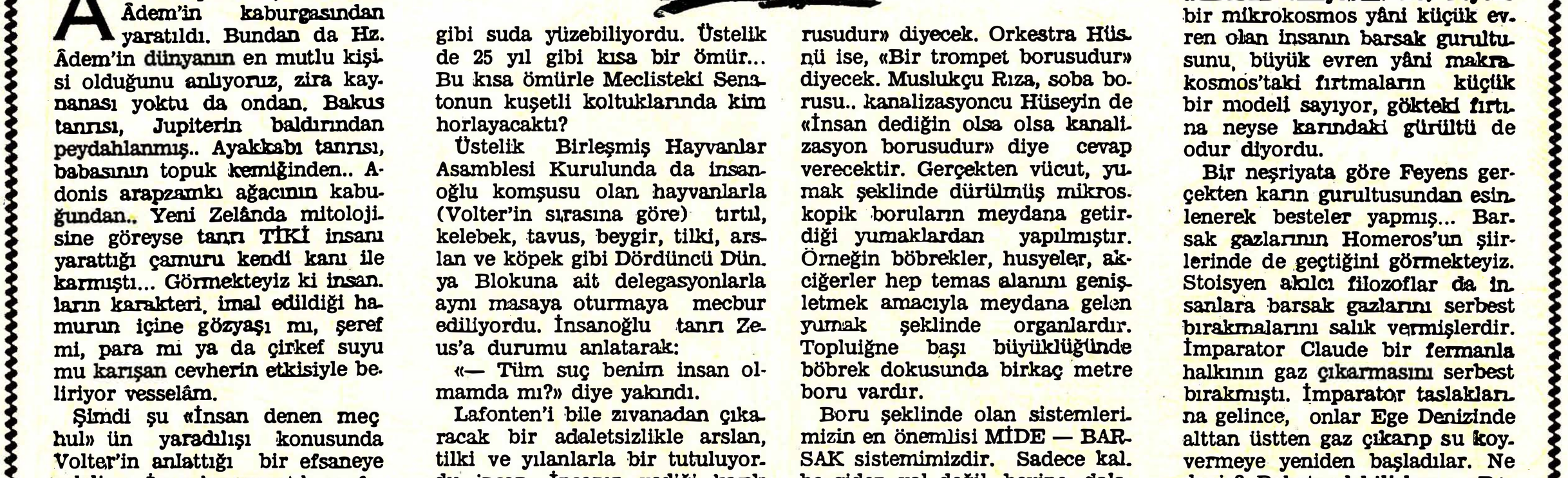
Kimimiz dumandır tüter
Kimimiz düdüktür öter

Turnhout kentinde doğmuş olan ünlü hekim Feyens aynı zamanda usta bir müzisyen olduğu için belki bu yüzden barsak gürültülerinin zengin armonisine kulaklarını uzatmış, ilgilenmişti. 0,1643'te **«De flatibus humanum corpus molestantibus — İnsanı rahatsız eden gazlar»** adlı bir de kitap yazmıştır. Muhakkaktır ki Dr. Feyens, Anadolu sahilinde oturmuş olsaydı karşı ülke yetkililerinin **«siyasal ilişkiler»** adı altında alttan üstten koyverdikleri gazdan daha da rahatsız olacaktı. Dr. Feyens, bu **«Rahatsız edici gazlar»** adlı kitabı kendi el yazısı ile Ogisten manastırına ithaf ettiğine göre oradaki dinsel kişilerin de gaz'dan rahatsız olduklarını anlıyoruz. Dr. Feyens bir mikrokosmos yâni küçük evren olan insanın barsak gurultusunu, büyük evren yâni makrokosmos'taki fırtmaların küçük bir modeli sayıyor, gökteki fırtına neyse karındaki gürültü de odur diyordu.

Bir neşriyata göre Feyens gerçekten karın gurultusundan esinlenerek besteler yapmış... Barsak gazlarının Homeros'un şiirlerinde de geçtiğini görmekteyiz. Stoisyen akılcı filozoflar da insanlara barsak gazlarını serbest bırakmalarını salık vermişlerdir. İmparator Claude bir fermanla halkının gaz çıkarmasını serbest bırakmıştı. İmparator taslaklarına gelince, onlar Ege Denizinde alttan üstten gaz çıkarıp su koyvermeye yeniden başladılar. Ne denir? Rahat edebilirlerse, «RAHAT OLA...»

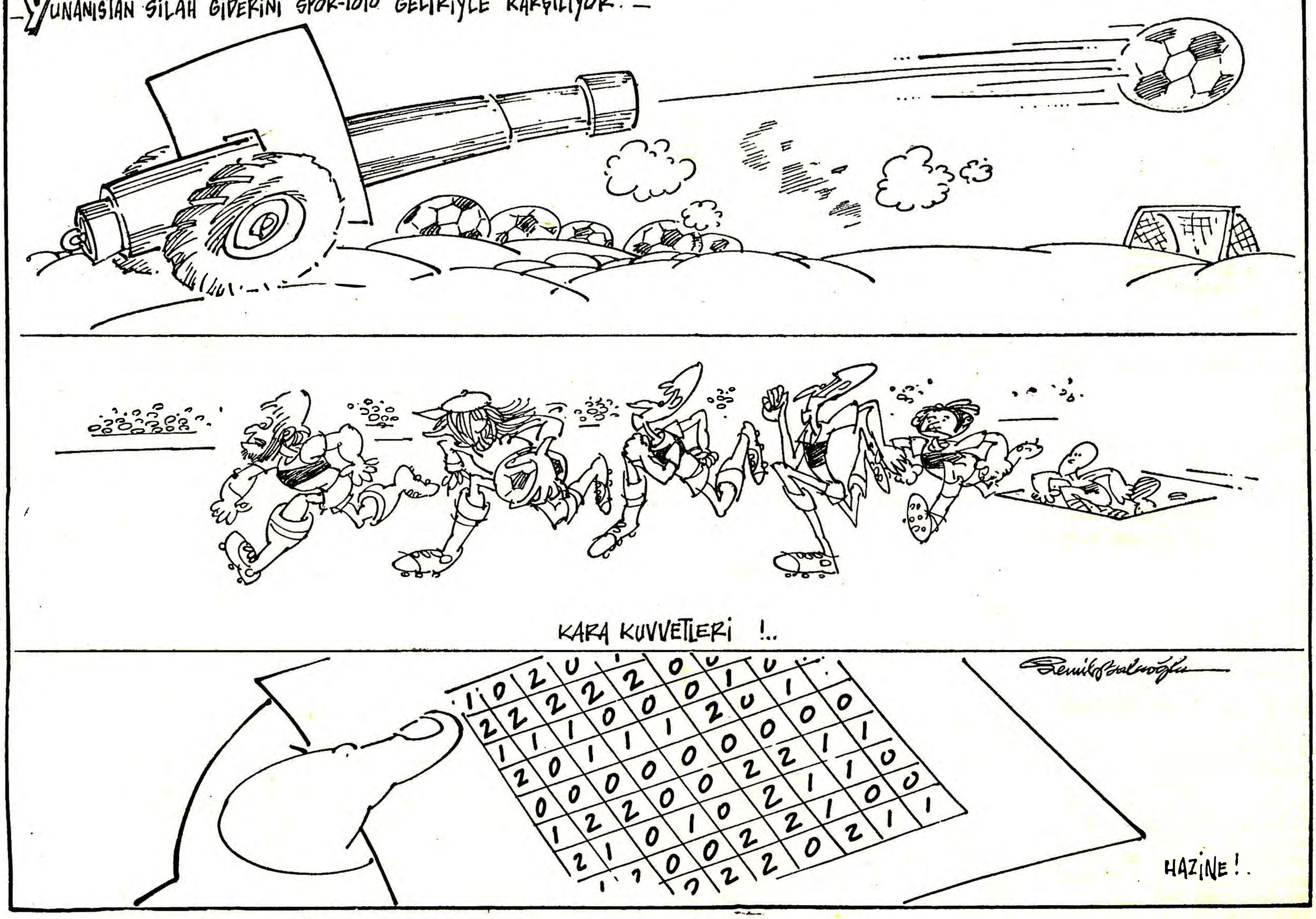

— Tarihî eser kaçakçılığı devam ediyor. —

ESER GİDER!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BU haftanın fıkralarını da, yazın getirdikleriyle süslememize ne dersiniz? Haydi başlayalım öyleyse:

Hazirana erdik ama
Sıcak bir gün göremedik.
Boşverdik yata yalıya
Deniz bulup giremedik.

Sıkıntının, bu birazı
Manavda gördük kirazı.
Garip, tatmaya da razı,
Bir el bile süremedik.

(Devamı var)

BU DA BİZDEN

Tatil mevsiminin gelip çatmasıyla basınımızda bir hizmet yarışı başladı ki, değmeyin gitsin! Her gazete, okurlarına gidip görmeleri, gezip eğlenmeleri gereken yerleri tanıtıyor. Eh, parasız öğüt vermek bir «Hizmet» se, biz neden görevimizi yerine getirmeyelim?

İşte, kesenize göre olmasa bile neşenize göre bir tatil yeri de bizden:

Sloganımız, «İstanbul'un incisi Boğaziçinde bir hafta!»

Nasıl gidilir? Denizden ve karadan...

Kaça gidilir? Korkmayacaksın paradan.

Nerde kalınır? Adım başına otel ve pavyon sıralamış Yaradan...

Ne yenir? İşte bu konuda «Bulduğunuzu yiyin» diyemiyeceğiz. Midenize yazık, etlisi tatlısı ekstra kazık!

Kaptan hazır, mazot nerde?
Muhalefet serdümende.
Gemimiz hep aynı yerde,
Rota bile veremedik.

Yitirdik çaputu, çulu
Dalgalar gemiden ulu
Şaşırdık da sağı solu
Yelkenleri düremedik.

(Devamı var)

DURMAYA GELMEZ

Stoklar azalınca, kan karaborsaya düşmüş.

Sanırız telâşlanmaya değmez. Ama durmaya da gelmez. Vatandaşın ayağımıza gelmesini bekleyeceğimize ekipler kuralım. Sonra bunların bir kısmını aftan yararlanan vatandaşlarımızın ardına takalım, bir kısmını şehirlerarası çalışan otobüslerin ardına katalım, stokları yeterli seviyeye getirip keyfimize bakalım!

Çıplaklık olunca moda
Saunaya döndü oda.
El içerken viski soda,
Suya bile eremedik.

Ay ortası mangır nanay
Alacaklı alay alay.
Küfür etsen, yok ki kalay
Kirayı da veremedik.

(Devamı var)

DARISI BAŞIMIZA

Dünyadaki gelişmeleri izliyorsunuzdur her halde. Kesinlikle «Olmaz» diyeceğimiz ne çok şeyler oldu değil mi?

Örneğin, Pakistan ile Hindistan anlaştı.

Yugoslavya ile Arnavutluk anlaştı.

Fransa ile Tunus anlaştı, Cezayir anlaştı.

Mısır ile İsrail anlaştı, Suriye ile İsrail anlaştı.

Anlaşamayan birkaç taraf kaldı koskoca yeryüzünde:

Irak ile Kürtler...

AP'siyle, DP'siyle, CHP'siyle sekiz partiye bölünmüş Türkler!...

Kiminin dayısı dostu,
Kiminin talihi küstü.
Uydurduk emanet postu,
Bir yer bulup seremedik.

Sonunda oturduk şapa
Ekmekler benzedi hapa.
Balta olacaktık sapa,
Yontulup da giremedik.

AZ BİLE

Boğaz Köprüsünden yaya geçen turistlere, bakanlıkça sertifika verilecekmiş.

Doğrusu yerinde alınmış bir karar.

Bize sorarsanız, bu sertifikaya bir de madalya eklenmeli diyeceğiz.

Hani sayın turistlerin başarıları oranında ödüllendirilebilmeleri için.

Birincisi, Boğaz Köprüsünü yürüyerek aşanlara...

Diğeri, şehir içinde gideceği yere sağ salim ulaşanlara...

VAY CANINA

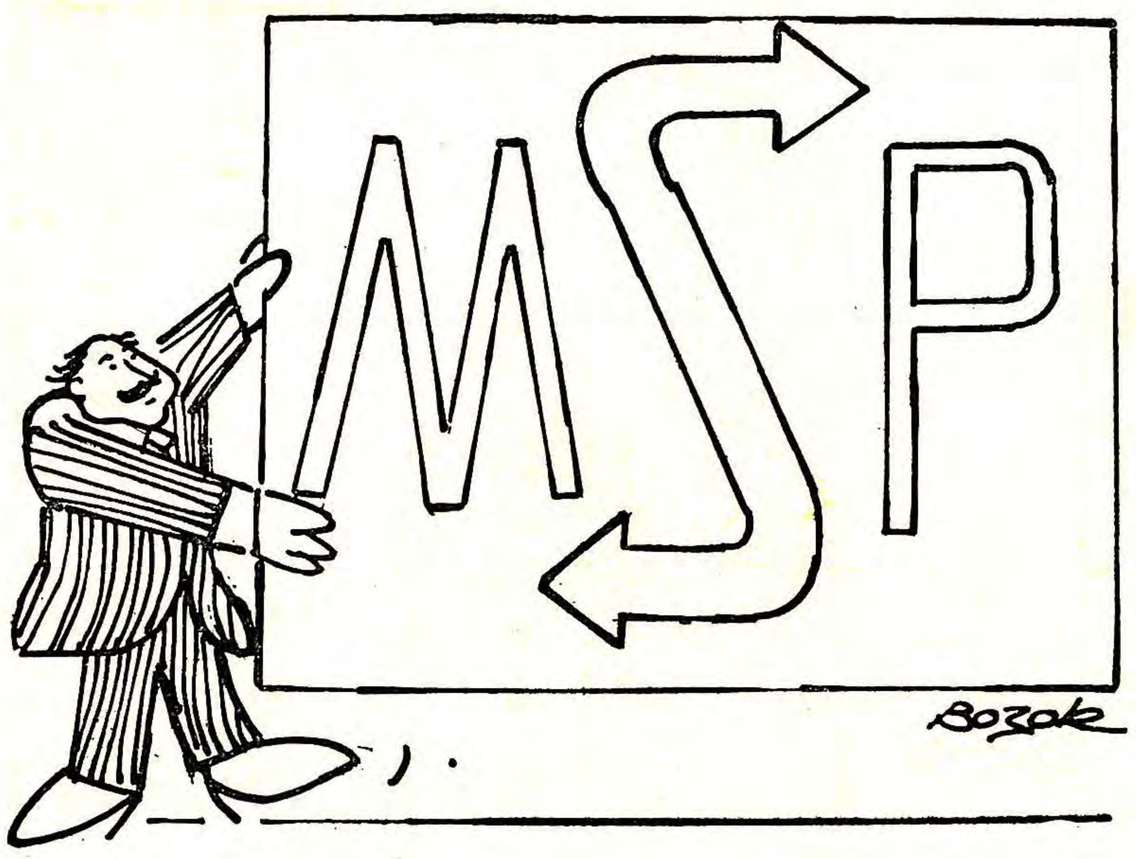
Hafta tatilinin iki güne çıkarılmasının içinde bir iş var diyorduk.

Kararın açıklanmasıyla, önemsiz gibi görünen bir piyasa haberinin gazetelerde yayınlanması bir oldu:

«101» büyük firma iflâs etti!»

İlerde hafta tatilinin ikibuçuk güne çıkarıldığını eğer duyarsa halk, 101 firma daha iflâs etmiş demektir mutlak!

Vedat SAYGEL

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

YEDİ

PAZARTESİ :

Hafta tatili

Hafta tatilinin iki güne çıkarılması Başbakan'ın da belirttiği gibi yepyeni bir sorun çıkarıyor ortaya:

Boş zamanları değerlendirme sorunu!

Kamusal kuruluşlarda çalışan kişiler bu iki günlük dinlenme süresini nasıl değerlendirirler, pek bilmiyoruz.

Yalnız haber aldığımıza göre bazı lokaller yüzlerce deste iskambil kâğıdını, bazı kıraathaneler de masa ve sandalyelerini şimdiden hazırlamışlar...

Bir ülkede kahvehanelerin ve kumar salonlarının sayısı kütüphanelerden ve konferans salonlarından fazla olursa boş zamanlar başka nasıl değerlendirilir ki?...

SALI :

Aslan yavruları

İzmir Fuarının hayvanat bahçesindeki dişi aslan doğum yapmış:

Nur topu gibi üç aslan yavrusunu TV. ekranlarında büyük bir ilgiyle izledik.

Bilmem sizler de izleyebildiniz mi İzmirli aslan yavrularının isim günü partisini!

İzmir'in yeni Belediye Başkanı sayın Alyanak, isim babalığı yaptı mini mini yavrulara.

Aslan yavrularının ikisi erkek, birisi dişiydi. Erkeklere konulan adlar şu anda aklımda değil ama, dişi aslan yavrusuna İzmir'in ince buluşlu Belediye Başkanı «Alnur» adını verdi.

Adıyla yaşasın sevgili Alnur!

Al, biliyorsunuz, kırmızıya çalan bir at rengidir. Nur'un anlamını açıklamaya gerek yok sanıyorum. Fakat Al-Nur karışımı adın nereden geldiğini —TV. seyretmeyen— okurlarıma açıklamak isterim:

İzmir Belediye Başkanı Alyanak, kendi soyadından bir heceyi Fuar Müdürünün soyadındaki bir heceyle birleştirerek ortak bir ad verdi aslan yavrusuna.

Koalisyon devrinde iki yönetmenin adları da bir koalisyonla yavru aslana isim oldu böylece...

ÇARŞAMBA :

Seks gücü

Siyaset ve seks...

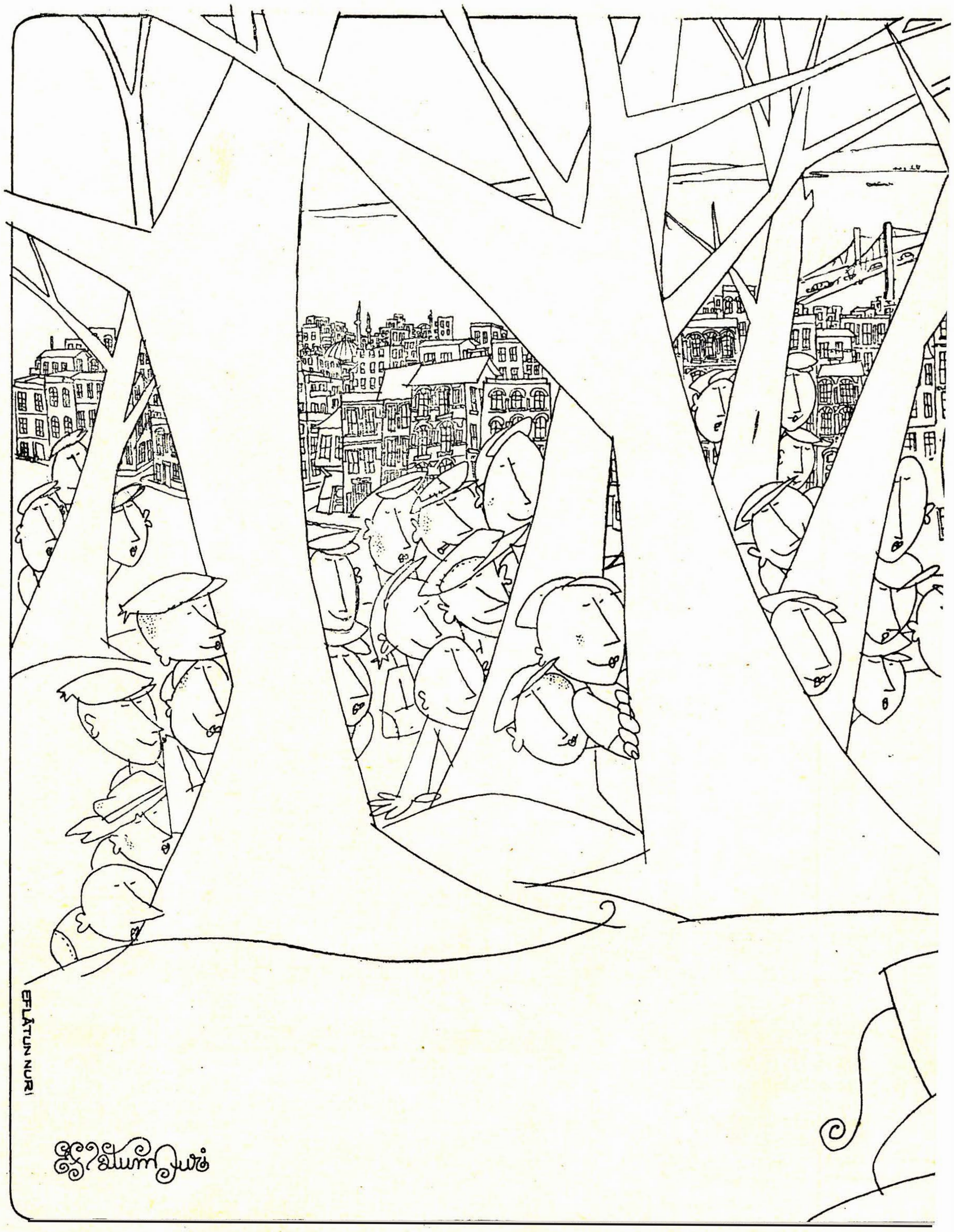
Sosyal yaşamımızı büyük ölçüde etkileyen iki önemli konu oldu son günlerde. Günlük basın bile haber ağırlığını bu konuların üstüne yerleştiriyor çoğu zaman.

Son günlerin iki ilginç haberi var:

Gürültü seks gücünü azaltıyormuş!

Ve de, açık-saçık küfürler seks gücünü çoğaltıyormuş!

Şimdi anlaşılıyor büyük kentlerimizde küfürbazların niçin çoğaldığının sırrı.

— Korkacak ne var şekerim

Bu kadar tedirgin edici gürültü, patırtı içinde seks gücü zayıflayanların —her halde tıp yoluyla çare bulma olanağı kalmamış olmalı ki— açık saçık küfürlerle kendi kendilerini tedavi etmeleri başarılı bir aşama doğrusu!...

PERŞEMBE :

Kalb radarı

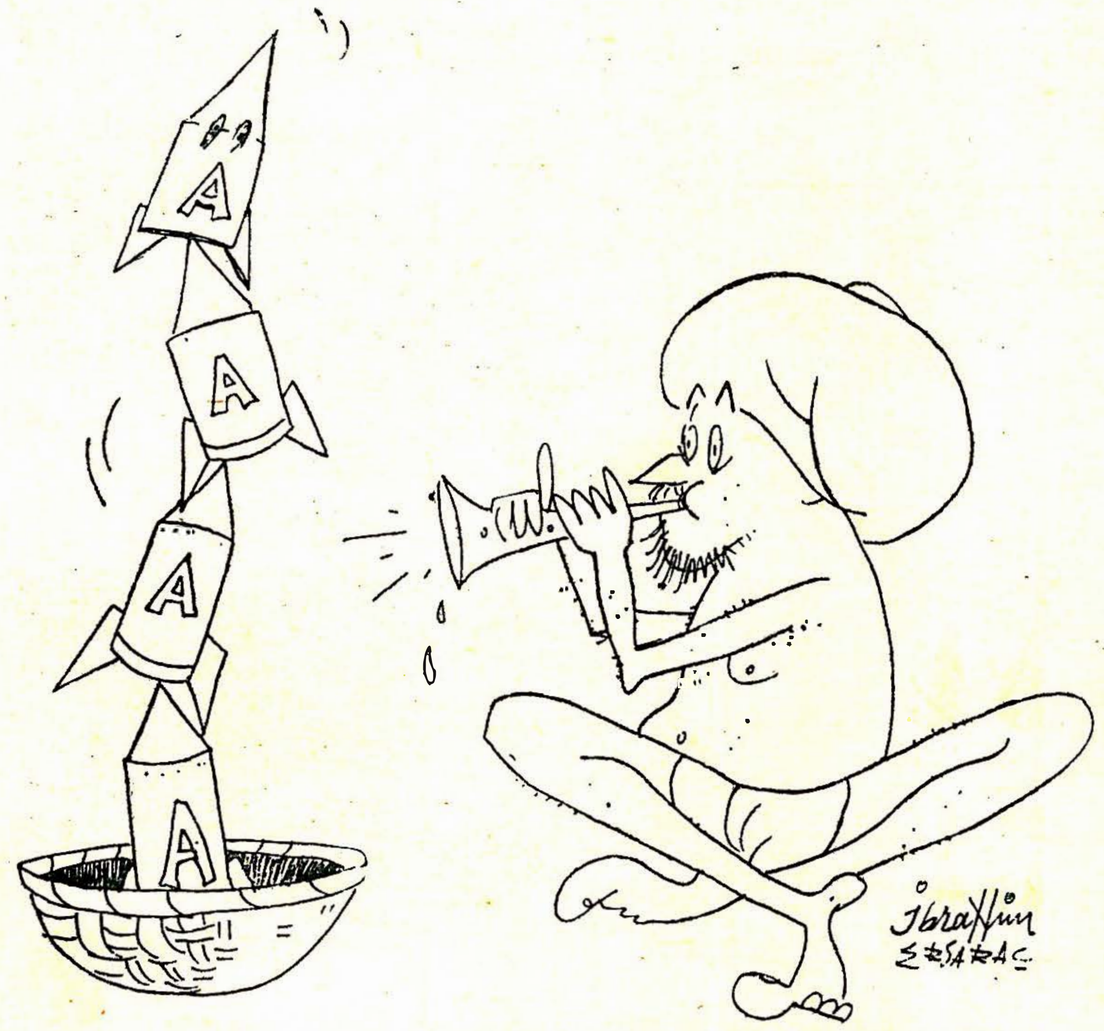
Yeni bir âlet yapmışlar:

İnsan kalbinin içinde olup bitenleri özel bir radar cihazı âlet.

Fransız bası cihaz biraz dah kalb kontrolü y lecekmiş!

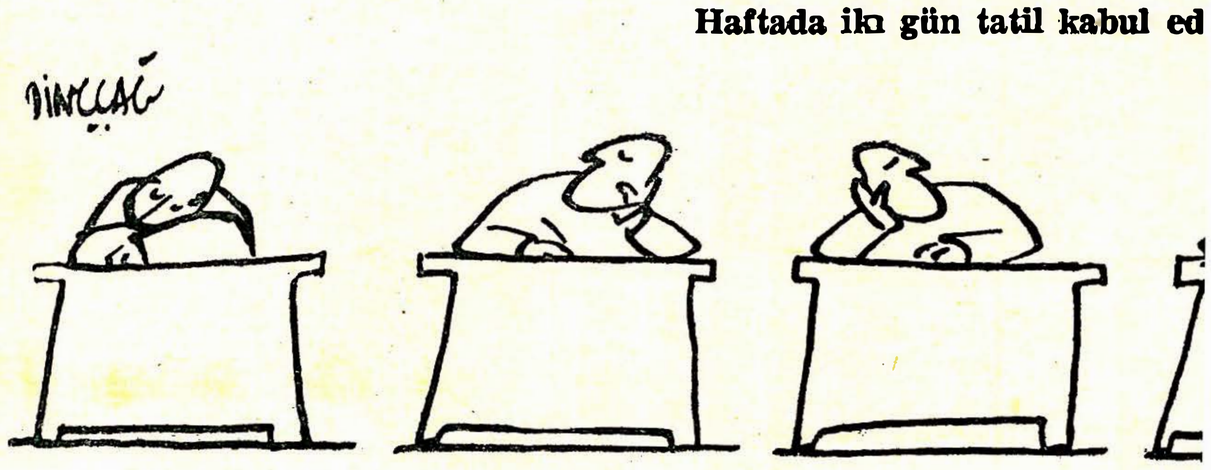
Şu insanoğlu aşkına! Gizli, ka artık. Kafamızı deyse polis nok

Ne gerek va olup bitenleri g

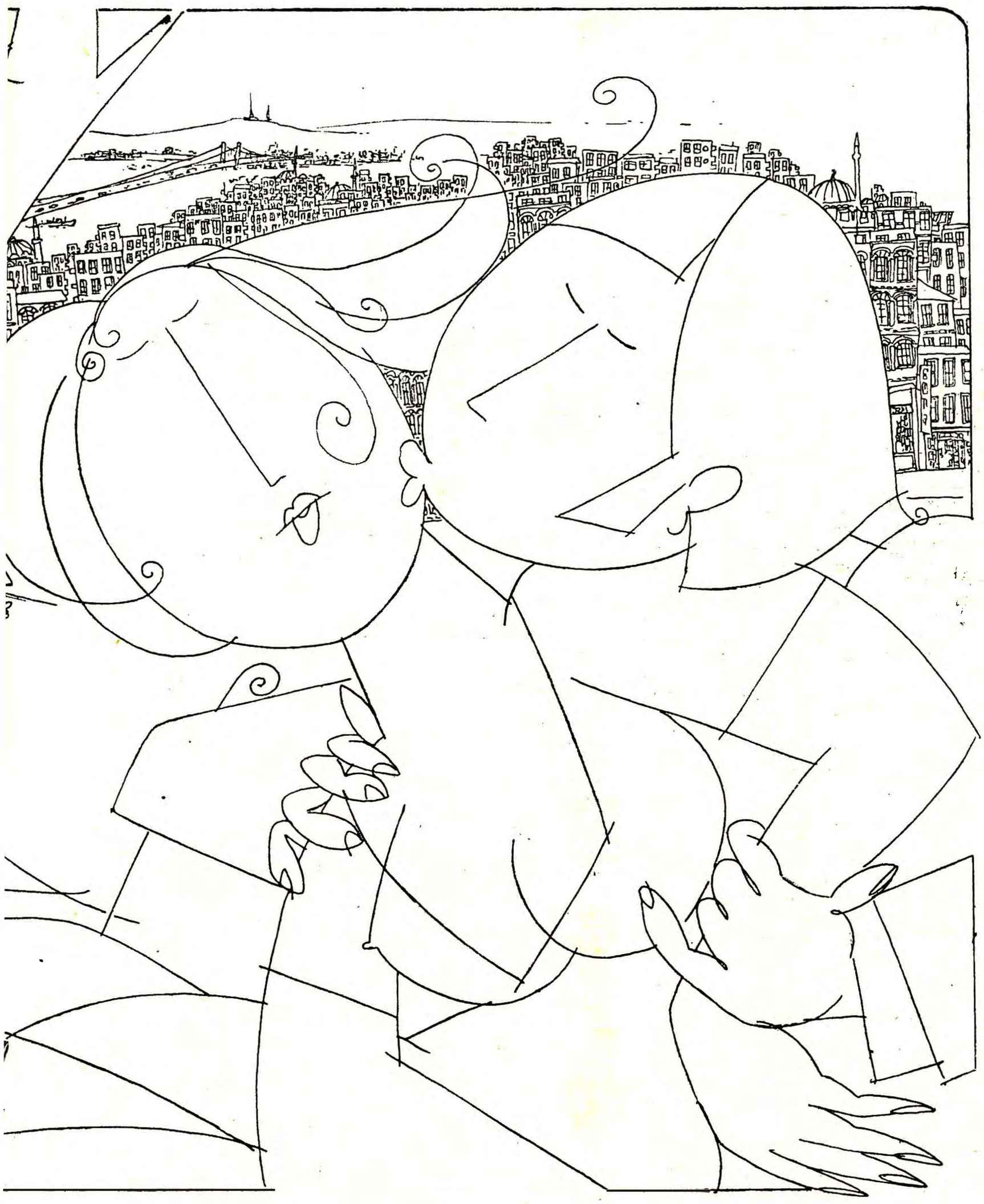
— Atom bombası yapan Hindistan, nükleer faaliyetini hızlandırıyor. —

Haftada ikı gün tatil kabul ed

Pazartesi... **Salı...** **Çarşamba...**

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

k herkes mutlu bir son bekliyor!..

esbit ediyormuş bu yeni

verdiği bilgiye göre bu
liştiği takdirde telefonla
nak bile mümkün olabi-

başka işi yok mu Allah-
hiç bir şeyimiz kalmadı
lbimizin içine bile ner-
dikecekler.
ni, insan kalbinin içinde
cek radarlara?...

Erbab-ı siyaset ve erbab-ı ticaret en başta hapı yuttu demektir.

Yalnız onlar mı?...

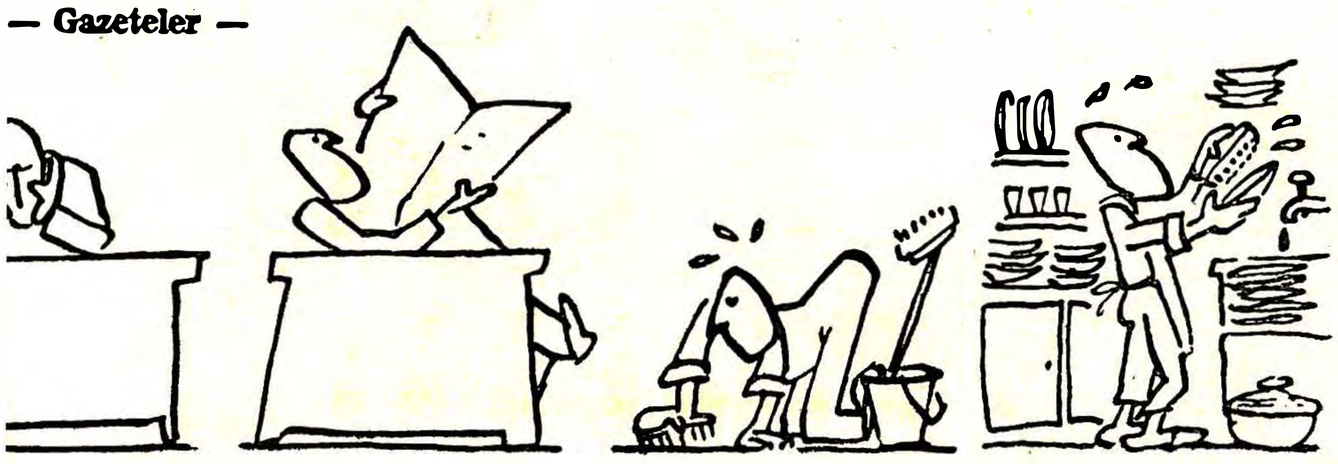
Karşımızdakinde bu tür bir radar cihazının mevcut olduğunu hissettiğimiz an, hepimiz hapı yutarız vallaha!...

Bu yeni buluşlara bir de uygarlık belirtisi diyoruz, düşünmeden.

Neresi uygarlık bunun, ayol?

Düpedüz röntgencilik!... Hem de telekomünikasyon türünden modern bir röntgencilik bu!...

— Gazeteler —

Perşembe... Cuma... Cumartesi... Pazar!

GÜN

CUMA :

Haremlik — Selâmlık

Millet Meclisinde hanım dinleyiciler ayrı bir balkona, erkek dinleyiciler daha ayrı bir balkona alınıyormuş.

Gazetelerimizden biri soruyor:

Haremlik, selâmlık mı acaba?

Yoooo...

Hiç de değil!...

Şey...

Antikoalisyon bir uygulama sadece...

CUMARTESİ :

Yılda 60.000 oto

İstanbul bir açık hava garajı oldu!

Niçin olmasın ki?

Mantar biter gibi apartmanlar, iş hanları ve çeşitli yapılar birbirini izliyor. Amma, devlet yapıları da dahil çoğunun otoparkı yok.

Otopark olmayınca ne yapsın oto sahipleri?

Ana caddeler, kenar sokaklar, turistik alanlar, her yer, her taraf birbiriyle dudak dudağa gelmiş otolarla dolu.

Ve işte yeni bir haber size:

Yerli oto imalâtımız yılda 60.000'i geçmiş.

Evet... Yılda altmış bin yerli oto... Siz buna yurt dışından gelen yabancı menşeli otoları da ilâve edin... Ve seyreyleyin birkaç yıl sonraki durum vaziyetlerimizi!...

Evlerin çatısını, apartmanların bodrum katını garaj haline getirseniz yine de sığmaz vallaha!...

PAZAR :

Seccadeler

Bazı Bakanlıkların özel kalem müdürlüğünde sıra sıra seccadeler varmış.

Olur a... Niye olmasın ki...

Canı isteyen peluş kaplar, canı isteyen halıfleks döşetir, dileyen muşamba serer, dileyen de halı seccade...

Sonra efendim, bazı saatlerde bu seccadelerin üzerinde sıra sıra namazlar kılınıyormuş Özel Kalem Müdürlüğü odasında.

Olur a... Niye olmasın ki?...

Canı isteyen seccadeye bağdaş kurup tesbih çeker, canı isteyen masanın başında dostlarına söylev çeker... Canı isteyen de ibâdet saatinde ibâdetini yapar...

Layiklik ilkesini benimsemiş bir ülke değil miyiz? Ne var yâni onun bunun ibâdetine karışacak?...

Şey...

«Layiklik demek, din işleriyle devlet işleri birbirine karıştırılmaz» mı demek istiyorsunuz?

Nasıl karışabilir ki be birader, arada ses geçirmeyen kapılar ve koskoca duvarlar var ya!...

Şemsi BELLİ

— İstanbul'da kap-kaç olayları çoğaldı. —

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

YENİ BULUŞLAR

İnsanlığın daha bir iyi şekilde ferahlaması için birçok ilim adamı tam gaz çalışmaktadırlar. Bu husus bilgisine başvurduğumuz yeni buluşlar enstitüsü baş danışmanı Şevket Vardakosta, köpüklü kahvesini götürürken şunları söylemiştir:

— Halen yapılmakta olan çalışmalardan elbette ki bizim de haberimiz olmaktadır. Evvelemirde ve geçmiş devirde bunların misali çoktur. Birçok amatör ruhlu ve hiçbir fedakârlıktan kendilerini alamayan ilim adamı vargüçleriyle ve imkânları zorlayarak çalışmaktadırlar. Bilinmeyen gerçeklerin ışığında ve anormal durumlardan yararlanarak yapılan bu çalışmalar dünyanın gelecekte daha fantezi bir şekilde hallolmasını icap ettiren anonim şirketlerle, elde edilen ne

ticelere doğru yollanan bir ışıkla aydınlanacak ve bu hususta şüphe yaratacak!...

Şevket beyin ağzını tutarak:

— İnekliğin lüzumu yok Şevket, dedim. Fasulyeden penizi kes de maksadını açık söyle... Var mı, yoksa yok mu?

— Yok kardeşim... Kadromuz dolu...

— Birkaç misal verebilir misiniz?

— Vereyim. İşte misaller:

FERAHLIK MAKİNESİ

İnsanların son zamanlarda sıkıntılarından kurtarılması için çalışmalar arasında Horbert Konstayn adında birinin imal ettiği Ferahlık Makinesi çok ferahlık getirecektir. Boyu 68 X 89 olan bu makineye sokulan orta boyda biri, daha iri olarak makineden çıkmakta ve onbeş saniye kadar ferahladıktan sonra eski halini almaktadır. Kadınlar için bu müddet iki saniye fazladır. Makinenin seri halinde imal edilmesi halinde (iki kere halinde olmaz) aşağı yukarı bir makine 678 milyon liraya mal olacaktır. Onbeş dakika ferahlamak için bu makineye girileceğine, havadar bir yere gitmek daha münasip olur.

BALONDAN EVLER

Bir de yeni buluşların içinde balondan evler projesi vardır. Jüdith Anderson adında bir baloncunun kızının yaptığı bu evler, normal nefesli biri tarafından şişirilmekte ve içine beş kişi almaktadır. Tek mahzuru, içinde sigara içilememesidir. Çünkü bu evlerin içinde sigara içilirse, sigara gazı havadan hafif olduğundan evin havaya uçması ve başka bir yere gitmesi tehlikesi mevcuttur. Fakat isteyen eviyle uçabilir.

Gecekonducular için ideal bir ev olan bu balondan evler de 789.000 lira kadar ufak bir paraya alınabilecektir. Jüdith Anderson da bu fikirdedir. Fakat peşin parayı almadan kimseye ev satmamaya yemin etmiştir.

Vâdeli olarak bir kere teklif edin, belki kabul eder. Adresi: Harmurt Bulvarı, 19, — Velwelharptons — England.

Böylece yeni buluşları kaynattıktan sonra hazin ve göz yaşartacak bir konuya geçelim.

TEYFİK ARTIK YUTMA

Teyfik Sulugözlü'yü babası ve annesi zorla Bâkire adında ne idüğü belirsiz, çirkin bir kızla evlendirdiler. Bu kızdaki hikmeti Teyfik bir türlü anlayamamış, fakat çok saygılı bir çocuk olduğu için sesini çıkarmamıştı. Bâkire ilk gece maalesef bâkire olmadığını Teyfik'e ağlayarak anlattı. Teyfik bunu yuttu. Arkadan Bâkire'nin ağzının çok fena koktuğu meydana çıktı. Bâkire çöp tenekesi gibi

bir karıydı. Teyfik; baba ve ana hatırı için bunu da gargara etti...

Bâkire ayrıca çok pisti ve çok kötü yemek yapıyordu. Teyfik bunu da yutmaya çalıştı. Bâkire'nin bed bir sesi vardı. Şarkı söylemeye kalktığı zaman Teyfik tepesine bir karga binmiş gibi oluyordu. Teyfik bunu da yuttu. Bâkire bütün bunların üstüne ağzı çok bozuk bir karıydı. Bozuldu mu en gaddar küfürleri ediyordu. Teyfik bunu da yuttu. Bâkire bunların da üstünde kısırdı. Çocuğu olmuyordu. Teyfik çocuğu çok sevdiği halde anası babası için bunu da yuttu.

Teyfik yutacak bir şey kalmadığı için yutkunmaktan bitmişti.

Bir gün eve zamansız gelip de Bâkire'yi bakkalın çırağı ile aynı yatakta yakaladı... Teyfik bunu da mı yutacaktı?... Teyfik hayret değil mi, bunu da yuttu...

Ceketini aldığı gibi ortalıktan kayboldu. İki sene sonra Bâkire, Teyfiği başka ve kendinden çok güzel bir kadınla görüp kan beynine çıktı. Kendini aldatan adama acımadı ve ikisini de birer kurşunla yere serdi. Gazeteler bu mâsum tazeye acıyarak şu manşeti attılar:

«Zavallı bir kadın kendini aldatan kocasını ve dostunu öldürdü»

Peki Teyfik'in yuttukları ne olacak?...

ROMAN NASIL YAZILIRMIŞ?

Bana dün gelen bir okuyucu mektubunda on soru var. Bu arkadaş roman yazmaya karar vermiş ve benden romanın nasıl yazıldığını anlatmamı istiyor. O da romancı olacakmış. Ama olmadan evvel olmuşlardan öğrenmeliymiş.

Memleketimize büyük bir yazar kazandırmak için elimden gelen kolaylığı yapmaya karar verdim. Ayrıca bu okuyucum gibi roman yazarlığına merak saranlara da bir kolaylık yapmış olacağım. Aşağıdaki şartları iyice okusunlar:

1 — Roman dosya kâğıtlarına bir tükenmez kalemle veya bir kurşun kalemle o da yoksa bir dolmakalemle yazılır.

2 — İmkânları daha fazla olanlar daktilo makinasından da yararlanabilirler.

3 — Roman yazmadan önce, daha önce yazılmış bir roman alınır ve iyice okunduktan sonra yatılır. Roman yazmak ertesi güne bırakılır. Belki bu arada romancılığın kolay bir iş olmadığı fikrine varılıp vazgeçilebilir.

4 — Ertesi gün, ille de roman yazmaya azimliyseniz birinci sayfadan itibaren yazmaya başlarsınız. Romana başlarken elli sayfalık bir giriş ve tasvir şarttır. Tasvir edeceğiniz şey daha önceden iyice ezberlenmeli ve yanlış tasvir yapılmamalıdır.. Çünkü orasını bilen biri çıkıp size bozulabilir.

5 — Romandaki kişiler üç kadın, dört erkekten fazla olmamalıdır. Fazla eşhaslı romanlarda yazar kişileri karıştırıp onlara yapmayacakları şeyleri yaptırır veya kötü yola saptırır.

6 — Romanda mutlaka bir mâsum kız, bir yakışıklı adam, bir ihtiyar kadın, bir avukat, bir doktor, bir ebe, iki hastabakıcı, bir şoför, bir pilot, bir manav, bir bakkal, bir fırıncı, bir apartman sahibi, bir arkadaş olmalıdır. Çünkü kahramanlar ekmeğe, ete, sebzeye, otobüse, uçağa, avukata, doktora, hemşireye, şoföre ihtiyaç duyabilirler...

7 — Romanın sonlarına doğru kız ölmeli, oğlan delirmeli, avukat doktoru vurmalı, şoföre araba çarpmalı, ihtiyar kadın ağlamalı, ve romanın sonunu acıklı bağlamalıdır.

8 — Romanın sonunda elli sayfalık bir tasvirle okuyucuyu adamakıllı uyutmalı ve romanı gözyaşları içinde bitirmelidir.

İşte bu şartlara uyan düşüncede olan kimseler iyi kötü bir roman yazabilirler. Yazdıklarının roman olup olmadığını kendilerinden başka kimse kolay kolay anlayamaz.

LEKELERİ ÇIKARMAK İÇİN

Konumuzun dışında olması itibariyle bu konuya fazla eğilemiyeceğiz. Yalnız ceketine zift dökülen temiz pâk bir arkadaşa acele olarak bunu da anlatmayı bir vicdan borcu bildik. Ayrıca Şahabettin'in ceketi yeni alması da bizi duygulandırdı. Karısının çok gaddar bir karı olduğunu da göz önüne a-

larak bu lekeyi çıkarıp evine öyle gitmesini tavsiye ederiz.

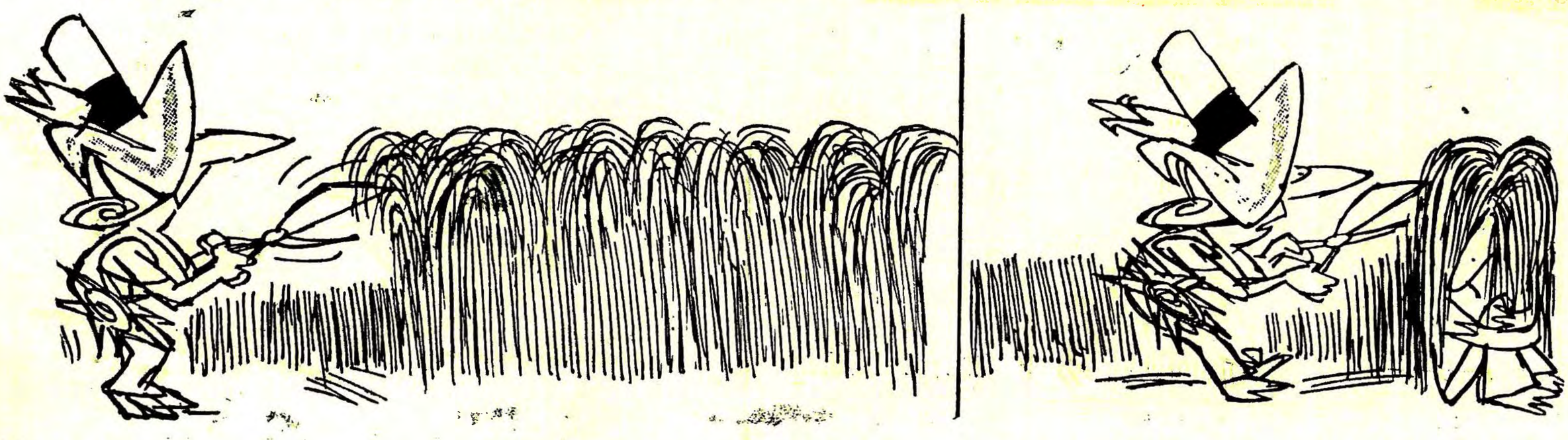
Şahabettin iyi dinle. Ceketini çıkart. Oradan geçen bir arabadan benzin isteyerek, benzini lekeye dök. Bir kibrit çak ve benzinin döküldüğü yere tut. Ceket mi parladı?... Sana çok mu yaklaştır dedik... At ulan ceketi elinden... Cadde ortasında yanacaksın...

Biz şu anda Şahabettin'in ceketinin yanmasına yanmıyoruz. Böyle lâf anlamaz biri için akşam akşam çene patlattığımıza üzülüyoruz...

Dikkat! Beyoğlu itfaiyesinin vak'a yerine zamanında yetişeceğini haber aldık. Şahabettin meraklanmasın... Bu gece de eve gitmemesini tavsiye ederiz.

ASORTİ RAZİYE

Cafer Zorlu

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

KOMİSER OSMAN

TURHAN SELÇUK

9

MAFİA İSTANBULDA

BÜYÜK PATRONUNUZ KİM?... SEN ONU SÖYLE!...

BÜYÜK PATRON MU?... BÜYÜK PATRONUMUZ İKİ BAŞLI BİR DEVDİR. BİR BAŞI MAĞRİPTE, DİĞER BAŞI MAŞRIKTADIR. SÖYLEYİP DE GAZABA UĞRAMAK İSTEMEM. SAYESİNDE HEM DIŞARDA HEM İÇERDE GÜL GİBİ GEÇİNİP GİDİYORUZ...

TEŞKİLÂTIMIZ, BİR AYSBERG GİBİDİR... SİZ SU ÜSTÜNDEKİ YÜZÜNÜ GÖRÜYORSUNUZ. ASIL BÜYÜK GÖVDE SU İÇİNDEKİ KISIMDIR... KOMSER BEY, BUNLARI BİLMEZ OLUR MUSUNUZ SİZ?

UKALÂLIK ETME!... BEN SANA BİZİM YERLİ MAFİANIN PATRONUNU SORDUM... GÖTÜRÜN!... BUNLARI SONRA SORGUYA ÇEKERİZ...

KOMİSER OSMAN, BASIN MENSUPLARINI DA SAVDI...

KOMİSERİM AÇIKLAMA RİCA EDECEĞİZ...

YAYINLANAN BÜLTEN DIŞINDA HİÇ BİR BİLGİM YOK. TAHKİKAT SÜRDÜRÜLECEK. GELİŞMELERİ BİLDİRECEĞİZ SİZLERE.

KOMİSER OSMANIN CANI SIKILMIŞTI. AKŞAMA DOĞRU, POLİS MÜDÜRÜNÜN EVİNE GİTMEK ÜZERE YOLA ÇIKTI...

BÜYÜK BAŞLAR KEYFEDERKEN BİZ MAŞALARLA MÜCADELE EDİYORUZ.

MÜDÜRÜN KONAĞINDA...

GARİP!... SALONDA OTURAN ŞU ADAM. YALISINI BASTIĞIMIZ HÜSREV BEYE NE KADAR BENZİYOR!...

BU TARAFTAN KOMİSER BEY! BUYRUNUZ!

ZAMANINDA GELDİN KOMİSER. İŞLER BÜSBÜTÜN KARIŞMADAN MÜDAHALE ETMEM GEREKİYORDU...

DÜN GECE HÜSREV BEY YALISINI BASMIŞSIN... HÜSREV BEYFENDİNİN BU MEMLEKETİN MÜMTAZ SİMALARINDAN OLDUĞU HERKESÇE MALÛM. SEN DE BİLİRSİN. ADININ BİR TAKIM DEDİKODULARA KARIŞMASI DEVLETİMİZİN YÜKSEK MENFAATLARINI ZEDELER... KOMİSER OTUR ŞÖYLE DE RAHAT KONUŞALIM.

BENDEN, BU TAHKİKATIN BURADA DURDURULMASI, FAZLA KURCALANMAMASI İSTENDİ. HÜSREV BEYFENDİNİN MUHTEREM ADINI DERHAL TEMİZE ÇIKARACAKSIN.

ANLIYAMIYORUM MÜDÜR BEY!... BEN KANUN ADAMIYIM. SİZ BANA KANUNLARI ÇİĞNEMEMİ TEKLİF EDİYORSUNUZ...

DEVAMI VAR

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

UZUN HİKAYE :

FERDA KIZ

NURETTİN TÜRKER

— 3 —

Baktı, atın ön sol bacağı arada bir tökezleniyor; kısa bir mola vereyim dedi. İndi, atın bacağını kaldırdı, bir kusur göremedi. Terli yelesini sıvazladı. Karnı acıkmış, dudakları katı bir çatlakla sıvanmıştı. Ceplerini karıştırdı. Yiyecek bir şey yoktu. Ama, deste ile para buldu Arpaşık'ın cebinde. Sigara, çakmak, daha bir sürü şeyler...

Sigara paketinden çekti bir tane, çakmağı «şak» lattı. Duman, öksürükle kesik kesik boy verdi. Ve yaşaran gözlerinin damlaları sanki içine dişi yalnızlığına aktı...

N'apıyorum ben, n'olacak bunun sonu? diye çıkmaz cevaplı, burgulu, sancılı sorular birikti yüreğinde. Pişman mıydı? Hayır, değildi ama gittiği, gideceği yeri, orada kimleri, neleri bulabileceğini azıcık bilseydi. Nedense bacısı hiç aklına gelmiyordu şu anda. O bir başka şey için gidiyordu. İşte o başka şey... Neydi o başka şey?

İlk yılgıya kolay kanmamalı dedi kendi kendine. Çaresizliğin korku bulutlarını tekmeler gibi ayağa kalktı. Atına atladı, ileriyi inceledi. Uzaklarda bir köy vardı. Bir uğrasa mıydı oraya? Yoo, eğlenmeye gelmezdi hiç. Babası, Arpaşık peşine düşmüş olabilirlerdi. Özengiyi vurdu atın karnına, yuları serbest bıraktı. Ağzı köpüklü bir fırlayışla hamlesini yaptı hayvan. Fakat tökezlemesi geçmemişti. Ferda Kız, gidebildiğim kadar giderim, sonrası için Allah kerim, dedi. Yola koyuldu...

* * *

Hava karardı, kararacak gibiydi. Donduran bir yel durmadan üfürüyordu. Atkısını iyice sardı Ferda Kız, bir gözleri kalmıştı dışarda. Gözlerini de bir açıp, bir kapamadan edemiyordu. At üzerinde eğik, doğrultamadığı belini tuttuğu sırada, tam kulağının dibinde bir el silâh sesi patladı. At ürktü, şahlandı, döndü, durdu sonunda. Sonra gürleyen bir başka ses:

«— Eller yukarı. Davranma bak, yakarım...» dedi.

Ellerini havalandırırken hızlı bir küfür savurdu. Nasıl da akıl edip tedbirli olmamıştı şakilere karşı. Buralarda yıllardan beri adam soyulurdu. Koynundaki kendi parasını, bir de cebindeki Arpaşık'ın parasını hesapladı. Biri bâri kalsa... derken, hemen umutsuzluğa düştü. Şaki, insanda para bırakır mı hiç? Nesi var, nesi yok soyacaklardı. Ya bir de kadın olduğu ortaya çıkınca?... Bu daha büyük kırıklık yarattı üzerinde. Son umudu, bu belki Arpaşık ve adamları olabilirdi. Öyle olsaydı bâri. Keseden, kısadan at koşturup gelselerdi bâri. Sağdan, soldan, karşıdan seçtiği üç kasketli adam yavaş yavaş ortaya çıktılar. Öndekinin elinde üzerine doğrultulmuş tüfek vardı. Aynı ses yaklaşmadan sordu:

«— Kimsin ulen? Yüzünü aç...»

Adam, alaca karanlıkta dikkatli süzdü kendisini. Kim olduğunu da söylemesi gerekti. Sesini kalınlaştırmaya çalışarak:

«— Kelbayırından gelirim...» dedi.

«— Haa, eyi... Bizim aradığımız başka hemşerim. Hadi, sen yörü, git yoluna...»

Konuşan, arkadaşlarının yanına dönerken söyleniyordu:

«— O kadar enayi mi o itoğlu? Boşuna bekliyok biz, göreceniz bak, boşuna bekliyok...»

Ferda Kız'dan önce atı sezmişti tehlikenin kalktığını. Kamçı yemiş gibi fırladı, tökezlenen ayak bir süre unuttu acısını ve ancak birkaç yüz metre sonra tekrar yerini hatırladı.

Ağır aksak giderlerken iki yol ağzına vardılar. Sağ mı, sol mu? demeye kalmadı, at sola saptı. Az sonra da karanlık iyice bastırmış, önlerini kapatmıştı...

Şaşkın, aç, susuz ve yorgun bir Ferda Kız; bu alışkın olmadığı durum ile iyice yıkıldı. Gecenin ayazı da eklenince kaçtığına, kaçacağına kesin bir inançla pişmanlık duydu. Paltosuna, atkısına iyice sarınıp bir kaya dibi aramaya karar verdi. Kurdu, kuşu şüpheleri... Elden ne gelirdi artık? Attan indi, birkaç adım attı ki uzaktan parlayan alevler gördü. Evet, biri ya da birileri vardı çok yakında. Tuttu atın yularını, çeke çeke ilerlemeye başladılar. Her adımında ayaklarının donmuş lifleri çıtır çıtır ediyor sandı. Parmakları var mıydı, yok muydu? Gülüverdi birden. İçindeki katılık eridi. Alevler yalım yalım parladıkça korku buzları da ısındı, eridi, tamamen çözüldü...

Ateş yaklaştıkça daha iyi seçti aydınlanan çevreyi. Oldukları yerde birbirine sokulan koyunların gölgeleri ve boyunlarındaki çanların sesleri... Ateşin yakınında biri oturmuş süt sağıyordu. Daha arkada bir ağıl ve arka cephesinden dışarıya vuran gaz lâmbasının titrek aydınlığı. İyice yaklaşmadan gelişini hemen sezdi süt sağan köylü. Dizine dayalı kalın sopasını kavradı, üzerine yürüdü:

«— Kim var orda?»

At kişnerken Ferda Kız'ın sesi duyulmayacak kadar zayıf kaldı:

«— Ben... Bir garip yolcu...»

Köylü yine de tedbirli davrandı, gözleri Ferda Kız'ı tam olarak seçinceye kadar varmadı üzerine. Sonra vurmaya hazır sopayı gevşetti:

«— Yolda mı kaldın? Hayırdır hemşerim?»

«— He... Yolda...»

«— Geç ateşin başına, ısın bakam hele...»

Atı bir dala bağladılar. Közlü ateşin karşısına geçti, ısındıkça çözüldü, gevşedi Ferda Kız. Köylü sağdığı sütü bakracı ile uzatıp «içen mi?» dedi. İçilmez miydi daha? Kaptı bakracı elinden, kana kana içti taze, ılık sütü. Ağırlaşan gözlerinde bir perde kalkmış gibi oldu:

«— Sağ ol...»

«— Hangi köyün erisin?»

«— Kelbayırından...»

«— Kusura kalma, sen ısınırken ben şu koyunları sağıverem...»

Köylü koyunları sağarken eli cebine gitti. Ferda Kız sigara paketini çıkarttı, köylüye ikram etti:

«— Yakak hele...»

Yaktılar sigaraları. Güvenli, olduğu yerde hemen uyumak isteyen bir rahatlık hissetti Ferda Kız. Nelere bedeldi şimdi şu uyumak fırsatı.

«— Nereye yolculuk?»

«— Şehere...»

«— Eyi eyi... Uykun gelince şu ağılda bi köşeye kaykıl. Ben bu akşam uyuyamam. Avrat, içerde şey de...»

«— Hasta gibi bi şey mi oldu avradın?»

«— Yoo, hamdolsun hastalık ney değil de, söylemesi ayıp doguruyo...»

Pek şaşmadı buna Ferda Kız. Kendi köylerinde de tarlada, yaylada, dağ başında yapayalnız doğum yapan bir sürü kadın olmuştu. Fakat, komşuları Kendir Selime becerememişti de... Bu anı ikircilikli bir dürtü yaptı. Kendine sunulan yardımın ezikliğinden sıyrılmak için elinde olmadan ayaklandı. Sesini kalınlaştırmayı unutuvermişti:

«— N'olur n'olmaz kardaş, ben bi yanına gidem kadıncağazın. Yardımım olur az çok...»

Adam, duyduğu ince sese şaşkınlık göstereceğine, ayağa fırlayan bu erkek konuğa aklını taktı ve karısının doğurmak üzere olduğu odaya girmesini önlemek için sopaya sarılıp kükredi:

«— Hösst lan, o ne dimek? Höst beri, otur şuraya. Yoksam kafanı patlatırım ha...»

İkisinin de şaşkınlıkları sönüp, az önceki saniyeleri yeniden değerlendirme imkânını buldukları zaman ilk uyanan adam oldu:

«— Senin sesin be?... Yoğsam, sen er değel misin?»

«— Değilim ya. Köyümden kaçmak için bu kılığa büründüm. Her bi şeyi sonra derim sana, şindi izin ver de avradının yanına koşayım.»

«— Şu atkını bi çöz hele.»

Çözdü atkısını Ferda Kız. Dalga dalga saçları döküldü.

«— Al şu ıscak suyu da götür...» dedi adam. Ferda Kız hemen denileni yaptı, su dolu bakraçla ağılın ön kapısından içeriye girdi.

Bir saat sonra beklenen yeni ses, ağlayarak odadan dışarılara taştı. Ferda Kız, yüzü kızarmış, terlemiş olarak kapıya çıktı:

«— Heyy kardaş...» dedi çığlıklı. «Bi oğlan, bi koç bubası oldun.»

* * *

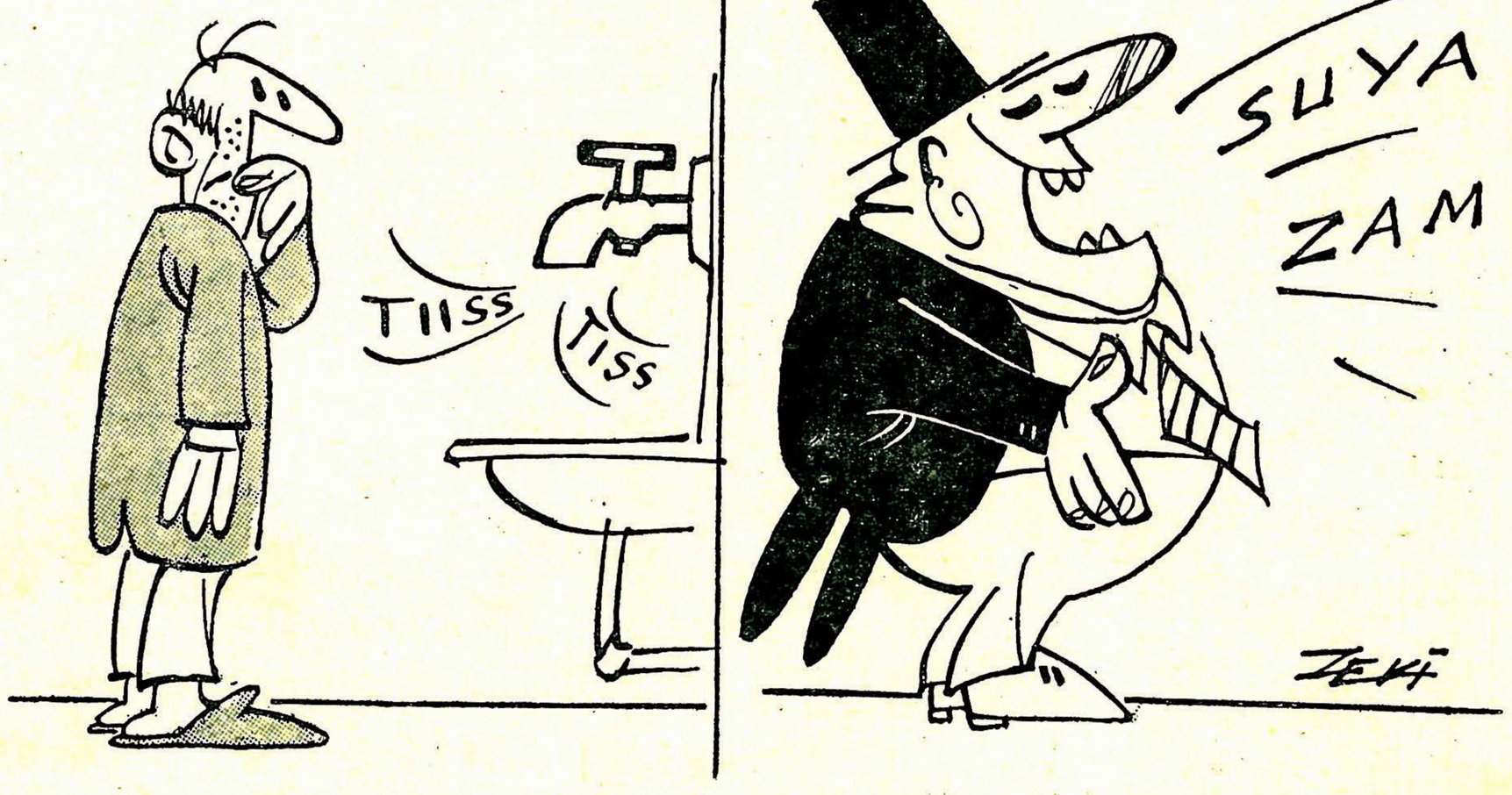
Köylü ve karısı iki gece bırakmadılar Ferda Kız'ı. İki gün sonra, şehire varmıştır diye yolları boşaltmış olurlardı. Yine aynı kılıkla, Arpaşık'ın giysileriyle gidecekti. Gelirken ters yola girmişti. Şimdi kavşağa geri gidecek, oradan da hep batıya doğru yol alacaktı. Sonunda bir şoseye çıkacak ve burada bir araç bekleyecekti. Dediklerine göre; her gün şehirle - kasaba arasında gelip giden birçok araç geçerdi bu yoldan.

Atının bileğini sıcak lâpa ile sıkıca sarmıştı adam. Tökezlemesi çok azalmıştı, belli bile olmuyordu. Her ikisine veda etti, yiyecek çıkınını eyere bağladı ve o gün sabahın kör ışığında yola çıktı. Yarım saat sürmedi dönemeci buldu, asıl yola girdi. Diz boyu çamurlu yollarda atı didinip duruyor, oldukça hızlı ilerliyorlardı.

Birçok köylü ile karşılaştı. Selâm aldı, selâm verdi. Öğleye doğru kocası ile yol boyu yürüyen bir köylü kadını dikkatini çekti. Bu kadın, köylerinden gelin giden en yakın arkadaşı Cemile idi. Onu birkaç adım geçmişlerdi. Dizginleri gerdi, atının başını çevirdi, yanlarına yanaştı:

(Devamı var)

— Suya zam yapılacak. —

Susuzluk ..... Sululuk!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

MAGAZİN DÖRTLÜKLERİ

AJDA'NIN GÖRKEMLİ GATSBY GİYSİSİ

Yeni yetmeler gibi posterlere dadandım:
Posterdeki Ajda'yı koluma taktım, sandım...
Gerçek olmasa bile Beyoğlu Caddesi'nde,
Pijama giymiş gibi vallahi çok utandım...

FİLİZ AKIN CANNES'DA...

Bizi terketmesine gönül göstermez rıza;
Göğüslerim kabardı, maşallah kızımıza...
Roger Vadim beğenip acele başrol vermiş;
Filiz Akın'ımız da kontratı etmiş imza (!)

İŞ ADAMLARI CANNES'DA...

İşi gücü üçkâğıt, fırıldak, voli, satır;
Memlekette kazanır, Cannes'da yer çatır çatır.
Yanındaki flörtü bebek gibi, genç, güzel;
Moruğun içi geçmiş, sağlama yaldızlatır...

NÜKHET DURU GÖBEK YAPTI!

Bizim Nükhet Duru'cuk boğazını sever pek;
Gelsin her gün makarna, gelsin baklava, börek
Bol şuruplu tatlılar, çikolata ve pasta;
O kadar çok yiyor ki nasıl yapmasın göbek...

KAMELYA BUKET'İN GÖĞÜSLERİ DURMADAN BÜYÜYOR!

Dansözler olmamalı kuru kemik, iskelet;
Güzel Kamelya Buket dansözlere vurdu ket...
Göğüsleri kendinden durmadan büyüyormuş;
Hormonla falan değil; avuçla, ha bereket!...

TELEVİZYONDAN GAZİNOYA EN SON TRANSFER

TV'den gazinoya kimler oldu transfer:
Muazzez Abacı'dan evveldi Seçil Heper...
Ayda ikibin lira alırken TRT'de;
İkiyüzbin liraya okuyor Hülya Sözer...

LEYLÂ TUNCA ŞİŞKİN CÜZDANLI ERKEKLERİ SEVİYORMUŞ...

Yeni aşka başlarken eskisi kalır yarım;
Aşk bahsinde nedense hiç tutmuyor ayarım...
Onun taptığı gibi şişkin cüzdanlı olsam
Leylâ'ya gelinceye ne güzeller tavlarım...

TAKMA POPOLAR ÇIKTI!

Güzellik uzmanları ne bıkar, ne yorulur;
Takma popolar çıkmış, buna ne buyurulur...
Poposu dümdüz olan nice vamplarımız var;
Popo alıp taksınlar, müjdeyle duyurulur!...

TELESPOR

Bizde hiç futbol yokmuş, gerçeği bilmek yetti;
Bizimkiler yıllarca hepimizi kahretti...
Top peşinde koşanlar bizleri aldatamaz;
Gösterilen maçlarla TV. futbol öğretti...

İNGİLİZ VELETİ TİMOTİ

Bir İngiliz çocuğu, esrar çeken Timoti;
Biz ıslah ettik derken işte son marifeti:
Aftan yararlanınca çıkar çıkmaz küfretmiş,
Dul karı beslemesi İngiliz'in veleti...

Mukadder ÖZAKMAN

ÇİZGİLERLE BUGÜNÜN OLAYI

Memurların bir aylık hayatı:

AYBAŞINDA...

AY ORTASINDA...

AY SONUNDA!..

(24 Ocak 1924 — Akbaba)

«Aylar geçiyor
sen hâlâ geleceksin!»
(11 Kasım 1954 — Akbaba)

Vurguncu — Vurayım derken vurulacağım galiba!..
(11 Aralık 1941 — Akbaba

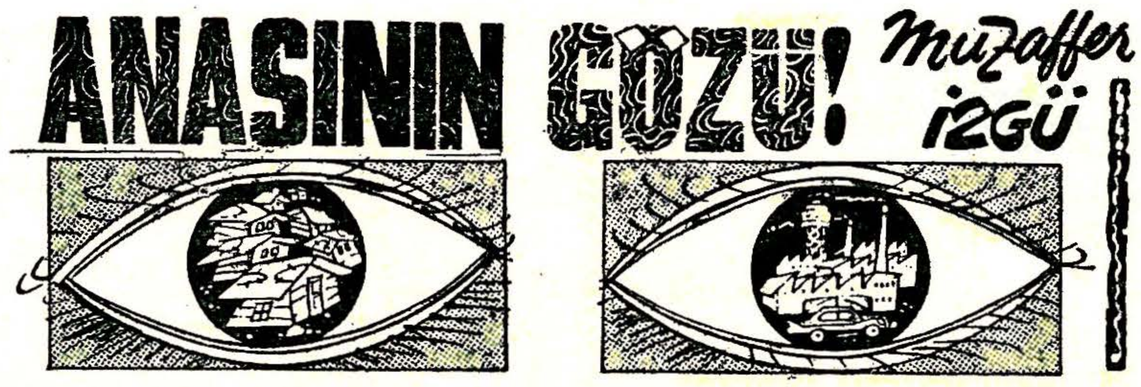

— Duydun mu, bizim Rüzgâr Tevfik çıldırmış?..

— Yine iyi dayandı be... On senedir bu sanatta!..

(10 Aralık 1953 — Akbaba)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

— 9 —

Odanın ortasına leğeni çektik, soyduk Tosun'u yıkamaya başladık. Oğlan yıkanırken bir gülüyor, bir gülüyor ki, biraz sonra bu gülüş Cavide'de de başladı, ardından bana geçti... Öyle gülüyoruz, sanki ortada çok gülünç birşey varmış gibi kahkahadan kırılıyoruz... Tosun'un uykusunu bu banyo mu açtı, yoksa kahkahalar mı bilmem, oğlan banyodan sonra bir canavar kesildi. Benim yatağın altına giriyor, oradan çıkıyor, sandalyenin üstüne çıkıyor, oradan kendini yere atıyor, bu kez kapıya ardıyla vuruyor, oradan pencerenin içine kaçıyor, ortadaki yemek çanaklarının içine basıyor... En sonunda, karyolanın yan demirine başını vurarak onbeş dakika ağladı. Ağıtı kesti, bu kez, odanın ortasında bir o yana, bir bu yana koşmaya başladı. Ben tutmaya çalışırken, Cavide'nin bacaklarının arasına girdi, Cavide'yi yere düşürdü. Cavide kızgın, onun ardından koşarken, Tosun elindeki çatalı bu kez pencereye fırlattı, camı kırdı... Biz cam kırıklarını toplarken, bardaktaki rakının yarısını içti...

Cavide:

— Çocuk değil, bir âfet, dedi...

— Zavallı öyle değildi ya, galiba bir sıkıntısı var, diye yamtladım.

— Ne sıkıntısı olabilir, karnı doydu, sırtı yundu yıkandı, daha ne istiyor?

Koşarken yakaladım Tosun'u:

— Bak Tosun, dedim, çişin var mı?

Başını salladı...

— Tamam, dedim Cavide'ye, sıkıntısı bu...

Cavide aldı Tosun'u tuvalete götürdü... Oğlan bir başladı dökmeye, maşallah çeşme gibi...

Çok şükür oğlan rahatladıktan sonra biz de rahatlamıştık. Cavide'nin göğsüne başım dayanmış, bakıyordu bize... Cavide:

— Yatmıyor muyuz? diye sordu.

— Yatacağız, dedim. Sen Tosun'la benim yatağımda yatarsınız, ben de şuracıkta yatarım...

— Ama ben saçlarımı yıkayacağım daha...

— Yıkarsın, Tosun'u uyutur, ondan sonra yıkarsın...

Ana oğul gibi girdiler yatağa... Tosun sıkı sıkı yapışmıştı Cavide'ye... Biraz sonra ikisi de uyudular... Tosun biraz önceki haşarılığından, Cavide de akşama dek bulaşık yıkamaktan yorulmuşlardı... Şöyle baktım onlara... Görünüşe göre bir yuvaya benziyordu bu gece bizim serçe yuvası... Cavide karımdı, Tosun da oğlum... Ben de bu evin ahmağı, yâni babasıydım... Aynı zamanda reistim... Yarın sabah olacak, Cavide bir bir alınacakları söyleyecek, ben bir bir kafamı sallayacağım, sonra kapıdan çıkarken Tosun'u uzatacak, Tosun'un yanaklarından öpeceğim. «Akşama geç kalma ha» diyecek Cavide, başımı sallayacağım... Benim harcım değil... Değil ama, bu çocuk nolacak, götürüp atamazsın hiçbir yere, götürüp veremezsin Hayrullah beye... Gece gündüz yanında... Pekiyi, ya gece işine çıkınca, onu da yanında mı götüreceksin? Görülmüş mü kucağı çocuklu gece işçisi?... Hiç benim gibi insana çocuk teslim edilir mi? Akıl yok mu bunlarda? Kim o mektubu yazdı bıraktı çocuğun koynuna? Ulan kadınlar, üç yıl içinde ilişki kurduğum kadınlar? Hanginiz? Hatırlamıyorum ki...

Sızmışım...

BİR sabah yine kapım çalındı erken erken... Açtığımda, yine aynı bekçiydi. Bir kâğıt uzattı bana:

— Bu adrese gideceksin, komiserim söyledi, dedi.

— Nolacakmış bu adreste?

— Ne bilirim ben, madem git demiş komiserim, git... Yalnız çocuğu da beraber götürsün, dedi...

Bekçi gittikten sonra adresi okudum... Sokak, Halı Apartmanı, daire üç diye yazıyordu... İster misin, çocuğun annesi, ama gerçek annesi burada oturuyor olsun, komiser bey bana sürpriz yapmak için hiçbir şey söylememiş olsun... Çabucak, Tosun'un yırtık pabuçlarını giydirdim, kucağıma aldım ve sokağa çıktım... İyi ama, Tosun'un annesi oradaysa, ben de çocuğu annesine bırakırsam, sonra benim Tosun'a olan alışkanlığım nolacaktı?...

Adres, bir yokuşun başında, kocaman bir apartmandı. Dairenin zilini çaldım, biraz sonra kapı açıldı, dört tane bayan, dördü de yaşları kırkın üstünde, bir de bana kapıyı açan hizmetçi... Hizmetçi içeri gittikten sonra, kadınlardan şişman olam ayağa kalkarak:

— Haa buyrun buyrun, dedi... Oturun biraz şöyle, şimdi gazeteciler ve fotoğrafçılar gelecekler...

— Gazeteciler ve fotoğrafçılar mı? dedim.

— Evet, dedi mor giysili olanı...

Önlerinde birer uzun bardak, bardakların içinde viski vardı. Küçük masanın üzerinde kayık tabağın içine konmuş üstlerinden çöp geçirilmiş zeytin tanelerinden atıştırıyorlar, fıstıkları çıtır çıtır yiyorlar, sonra uzun bardakları ağızlarına götürüyorlardı... Tosun kucağımda, koltuğun birine büzüldük. Gece çalışırken, böyle salonları çok görmüşümdür amma, insansız gördüğüm için bayağı rahatsızlanmaya başladım. Acaba gazeteciler, fotoğrafçılar niye geleceklerdi? Belli ki Tosun'la ilgiliydi, ama ortada dönen dolap neydi? Kadınlardan mor giysilisi, yanıma dek gelerek, çocuğun saçını okşadı şöyle bir yarım yamalak:

— Adı ne bunun? dedi.

— Tosun, dedim.

Tekrar kocaman budlarını oynata oynata gitti yerine oturdu, viskisini yudumladı:

— Ay biliyor musun? dedi yanındaki saçları meçli kadına, efendim Avrupa bu meseleyi halletmiş... Ben geçen yıl Paris'teyken bununla da ilgilendim, ah şekerim hiç sorma, problem değil bu gibi işler, ama bizim yurdumuzda...

— Yaa, dedi öteki mavi gözlüsü, ben de kürk almak için Frankfur'ta dolaşırken, bir ara gözüme tabelâsı çarptı, derhal kocamla daldık içeriye... Ne diyorsun cicim bayıldım doğrusu, olursa ancak böyle olur...

Terlemeye başladım... Niye çağırdılar bizi buraya? Bu dört kadın ne yapacaklar bizi? Tosun huysuzlanmaya başladı kucağımdan atlamak, kadınların kucağına çıkmak istiyordu... Kadınlar da anladılar Tosun'un sıkıldığım, mor giysilisi:

— Bırakın dolaşsın, dedi...

— Şey, dedim, kırar döker de...

Sanki Tosun kırıp dökmüş gibi, kadın çığlığı basarak:

— Aman öyleyse sıkı tutun, dedi. Gördüklerinizin hepsi kristaldir ve hepsini de Avrupa'nın büyük kentlerinden almışımdır...

Kapının zili çaldı, öteki taraftan hizmetçi açtı, biri geldi, arka tarafa yöneldi gitti... Ev sahibi:

— Ay bunlar nerde kaldı? dedi, telefona yöneldi. Numaraları çevirdi, kulaklığı kulağına götürdü:

— Allo, nerde kaldılar şekerim? Hın evet, evet, evet nonoşum evet...

Telefonu kapattı, sonra öteki kadınlara:

— Yola çıkmışlar, dedi. Hem de epice olmuş...

Gerçekten biraz sonra kapının zili tekrar çalındı. Gazeteci kılıklı üç kişi, yanlarında da üç fotoğrafçı içeriye girdiler. Bir kahkahalar, bir kadın eli öpmeler bir hamfendiler, bir buyrunlar gırla gitti... Hemen hizmetçi altı bardağa viski doldurdu, gelenlerin önüne sürdü. Sonra, kayık tabaklarda, çöplere geçirilmiş bilmediğim şeyler geldi, yenilip içilmeye başlandı... Sanki ben ve Tosun odada yoktuk... Onlar bir toplantı yapmışlar, aralarında eğleniyorlardı. Kahkahalar, buyrun biraz daha alın'lar, aman efendim çok oldu'lar, rica ederim'ler!...

Adamlar boyuma takınıyorlardı... Neden sonra, gazetecilerden biri ayağa kalkarak:

— Vallahi buradan sonra bir yerle buluşmam daha var, onun için ben erken izin istesem?... deyince...

Ötekilerden bir «Aaaa» sesi çıktı... Sonra ev sahibi konuştu:

— Ayol her zaman mı geliyorsunuz?

Hizmetçiye seslendi:

— Havyar getirsene!...

Tosun kucağımda huysuzlandıkça huysuzlanır... Ulan hiç acıma yok mu sizde, bu çocuk bunca zaman kucakta oturur mu? Şimdi bir bırakacağım yere, ananızdan doğduğunuza pişman edecek... Bilsem ben, yola çıkmadan iki şişe su içirirdim oğlana, işte o zaman görürdünüz...

Havyarlar da yendi, ev sahibi kadın:

— Evet gelelim şimdi işimize, dedi...

Topluca yanımıza yaklaştılar... Kadınlar, tıksıra aksıra ve de iğrene iğrene sanki bir böceği inceliyorlarmış gibi Tosun'u incelediler. İç fanilâsına baktılar, gömleğine baktılar, çorabına baktılar, ayakkabısına baktılar... Ondan sonra bir kenara geçerek fiskosa başladılar... Anladım, Tosun'a birşey edecekler ama ne edecekler? Sonra hizmetçiye birşeyler fısıldadılar, hizmetçi kâğıda sarılı birşeyle geldi... Mor giysili kadın, paketi aldı, yanımıza geldi, açtı, içinden bir ayakkabı çıktı. Kendi eliyle giydirdi Tosun'a... Tosun'un gözü ayakkabıda falan değil, kadının iyi beslenmiş kocaman göğüslerindeydi... Sıkı sıkı tutmuştum elini herhangi bir şey yapmasın diye... Ayakkabıyı giydirdikten sonra, çocuğu kucağına aldı, öteki kadınlar yan tarafına geçtiler, fotoğrafçılar başladılar poz poz resim çekmeye... Sonra Tosun'u öteki kadınlar kucaklarına aldılar, onlar da poz poz resimler çektirdiler... Bu arada gazeteciler bana da bir iki soru sordular, ardından ev sahibi kadın hizmetçiye:

— Beyefendiyi geçir, dedi...

Ben hiçbir şey anlamamıştım bu işten, kendimi sokakta buldum... Tosun'un ayağında yeni bir ayakkabı vardı...

— Ulan, dedim kendi kendime, bunca yolu bunun için mi teptik?

Devrisi günü merak ettim, gazetelere baktım... Benim Tosun'un resmi, yanında o dünkü kadınlar, altında da şu yazı:

«Memleketimizin tanınmış iş adamlarından falancanın çok hayırse-

— Peruk taksaydım, birinizden kurtulurdum!..

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ver hanımı ve falanca falanca hanımlar Çocukları Koruma Derneği olarak fakir çocukları giydirdiler. Resimde, yeni ayakkabısını giymiş küçük bir çocuğun mutluluğunu gö. rüyorsunuz.»

Oysa ki resimde Tosun öyle çıkmıştı ki, kaşlarım çatmış, ters ters bakıyordu, o memleketimizin tanınmış iş adamlarından falancanın, hayırsever yürekli karısına... Demek ki komiserin, «Bana, al git sen çocuğu, bir şeyler düşünürüz» dediği buydu...

Sanki bir çift ayakkabıyla Tosun'ların işi tamammış gibi...

Tosun'lar anne ister, Tosun'lar sıcak kucak ister, Tosun'lar gelecek ister... Vazgeçtik Tosun'un geleceğinden, bâri şu falana sıcak bir kadın kucağı bulalım...

Tosun kucağımda, yürümeye başladım... Tosun'cuk kocaman yanaklarını yanağıma dayamıştı yine... Öğle yemeğini bedava tarafından Cavide'nin orada yedik... Mutfak kısmında, çömeldik yere, bir Tosun'un ağzına koydum etlerden, bir kendi ağzıma attım... Ahçıbaşı, Cavide'ye tutkun olduğu için:

— Yiyin yiyin aldırmayın, iki tas fazla su koyarım içine, diyordu... Her tabaktan bir et çalsam, çıktı işte sizin yiyeceğiniz...

Cavide, bir ara bulaşıklar azalınca yanıma geldi... Tosun'u kucağına verdim:

— Daya kız şunu biraz göğüslerine, çocukcağız kaç gündür yaslanmadı ana göğsüne, dedim...

Tosun, atılıverdi Cavide'nin kucağına... Ahçıbaşı çakmasın diye:

— Dayı, dedi, haberin var mı Banknot Memet hapisten çıkmış...

— Ne diyorsun? dedim...

— Sana uğramış, evde yokmuşsun...

— Yapma yahu, biz çocuğun anasını ararken... Eee, ne söyledi?

— Hiç, göresi gelmiş sana...

— Ne zaman uğradı?

— Dün...

Hemen kalktım...

— Yahu onun daha zamanı vardı?

— Bilmem, çıkmış ki buraya gelebildi...

Tosun'u aldım kucağıma... Ahçıbaşına, Cavide'ye «Allahaısmarladık» dedim. Cavide, küçük arka kapının yanına gelerek:

— Bak, dedi, hep bu oğlanla yatacaksam, bir daha gelmem evine...

— Kızım, dedim fısıltıyla, bu çocuğun benden çok gereksinmesi var senin şefkat dolu kucağına...

Cavide'nin yanağına bir makas konduracaktım ama, ahçıbaşı bakıyordu geriden... Hınzır alıçıbaşı, Cavide'nin dolgun kalçalarına bakıyordu...

— İzin günü beklerim, dedim...

(Devamı var)

Akbaba

Haftalık Siyasi-Mizah Mecmuası

SAHİBİ :
Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden :
Kadri Yurdatap

Sekreter: Selâmi M. Yurdatap
Dizildiği ve basıldığı yer:
Akbaba Matbaası

İDARE YERİ :
Divanyolu Klodfarer Caddesi
No: 8-10, Daire: 3, İstanbul
Telefon : 22 18 11

İLÂN FİYATI : Kapak içi, santimi 45 lira, iç sayfalar 50 lira.
Fiyatı : 250 kuruş.

Sizin İçin

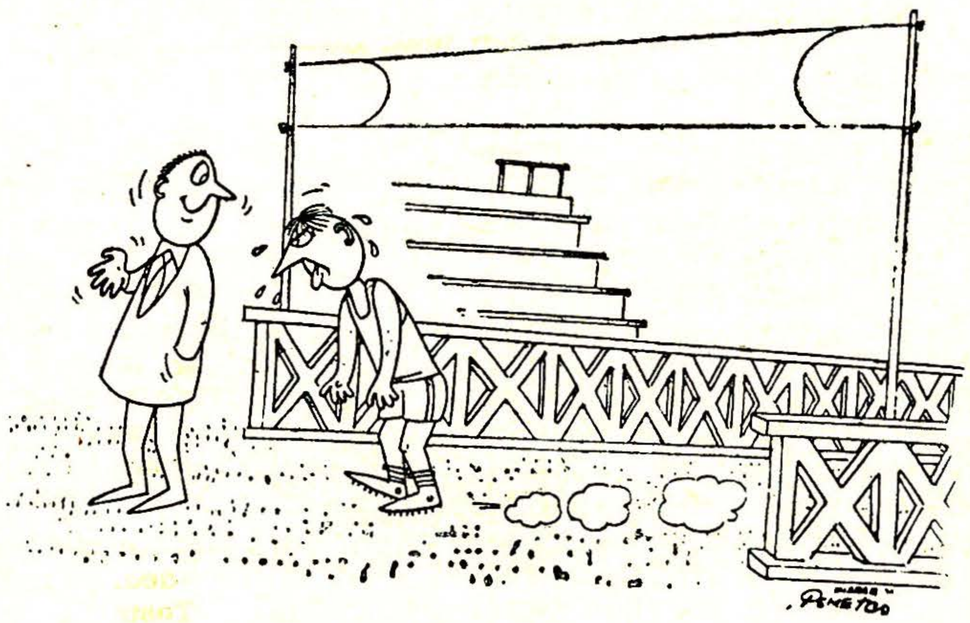
AŞK MEYDAN MUHAREBESİ

Güzeller savaş açmış, yazdılar fermanımı,
Sağ çıkmam ben bu harpten, kestiler dermanımı.
Maksatları can yakıp, ölümler icadetmek,
Zorbalıkla girerek, kalpleri işgal etmek.
Sevdalı kirpiklerin, süngü muharebesi,
Vuruluyor kalbinden, erlerin merdanesi.
Allah Allah diyelim, zambaktan beyaz eller,
Derimizi yüzüyor, diri diri güzeller.
Cana yakın gözlerden, aşk şimşeği çakıyor,
Gül karanfil dudaklar içleri kanatıyor.
Mermiler yağdırıyor, gerdandaki benleri,
Kurşuna dizdiriyor, o billûrdan tenleri.
Hedef oldum göğüsten, atılan bombalara,
Bu irili ufaklı şahane atomlara.
Zehirli gazdan farksız, gül kokan nefesleri,
Binbir işkence ile, öldürmek hevesleri.
Güzeller vurdu beni, helâl et babacığım,
Yaralı bir esirim, tükendi paracığım.
Çok kan zay' ettim, baba ya şehidim ya gazi,
Destanımı yazacak, altın harflerle mâzi...

MÜSLÜM ÖRENEL

— Sevgilim, o ağacın altını hatırladın mı?..
(Seçkin TEMUR — Ankara)

— İlk sen mi geldin? Ohoo, yarış biteli üç gün oluyor!..
(İsmet KIRDAR — İst.)

BUZDOLABININ AYAKLARI

Dersimiz Fen Bilgisi idi. Arkadaşlar hocaya buzdolabını atlatmasını söylediler. Hoca da kabul etti. Buzdolabını anlattı.

Hoca, sözünün bir yerinde:

— Bugün buzdolabı ayak sayısına göre satılır. Örneğin, bizim buzdolabı 11,5 ayaktır.

Hoca böyle deyince arka sıralardan bir arkadaş:

— Abovvv... dedi.

Hoca, şaşkın şaşkın «N'oldu oğlum?» diye sordu.

Arkadaş:

— Hocam desene her seferinde altı çift ayakkabı alıyorsunuz... deyince sınıf bastı kahkahayı.

Mehmet KURT
Öğretmen Okulu sınıf II-E
No: 623 — AKŞEHİR

YEMİN

Hâkim yeni bir dâvaya bakmaya başlamıştı. Köyde geçen ve mahkemeye intikal eden, bir dâvanın dâvalı ve dâvacılarını dinledi. Sıra şahitleri dinlemeye gelmişti. Dışarıda bulunan şahitlerin biri mahkeme salonuna çağrıldı. Şahit, görünüşte ihtiyarca bir köy kadını idi. Hâkim:

— Doğru konuşacağına dair yemin eder misin? diye sorunca, kadın eliyle başını ve gözünü işaret ederek:

— Başımla, gözüm üstüne hâkim bey... demesin mi?!.

Kaya TELLİ
Atatürk Cad. 54 Dörtyol/HATAY

GAZOZ

Polatlı Topçu Okulu'nda vatani görevimi yaparken subay gazinosunda vazifeli, soyadı Gazoz olan bir arkadaş vardı. Gazinonun komutanı da bir albaydı.

Bir gün gazinoya, büfesinden gazete almaya gitmiştim. O sırada Albay, ileriden geçmekte olan arkadaşı çağırmak ister. Fakat, bir türlü soyadını hatırlayamamış olmalı ki, telâşla «Hay Allah, neydi?» diye kendi kendine söylenir ve sonra şöyle seslenir:

— Hey Fruko, buraya gel.

Ömer KILIÇ
5 Köln 30 Subbelrather Str. 347
BATI ALMANYA

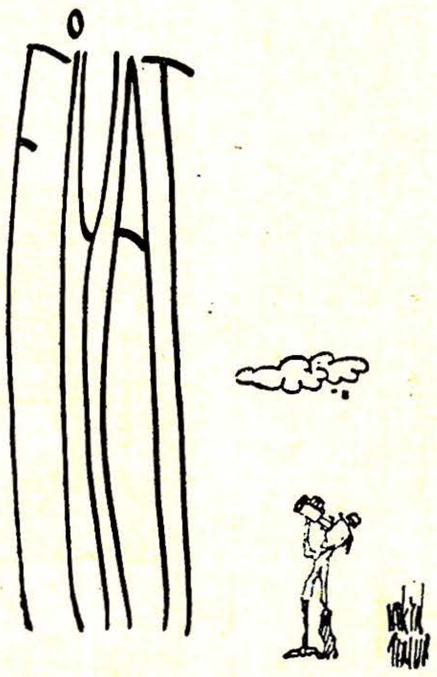
DÜNYA DÖNSEYDİ...

Bir akrabamız vardı. Dünyanın döndüğüne onu bir türlü inandıramadık.

Bir gün yine dünyanın dönmesi üzerine söz ediyorduk. Dayanamadı patladı:

— Dünya dönseydi, dedi, Uludağ Katırlı dağın yerine, Katırlı dağı Uludağın yerine geçerdi. Şimdi anladınız mı neden inanmadığımı...

Enver AŞIK
Cumhuriyet İlkokulu öğretmeni
Kestel/BURSA

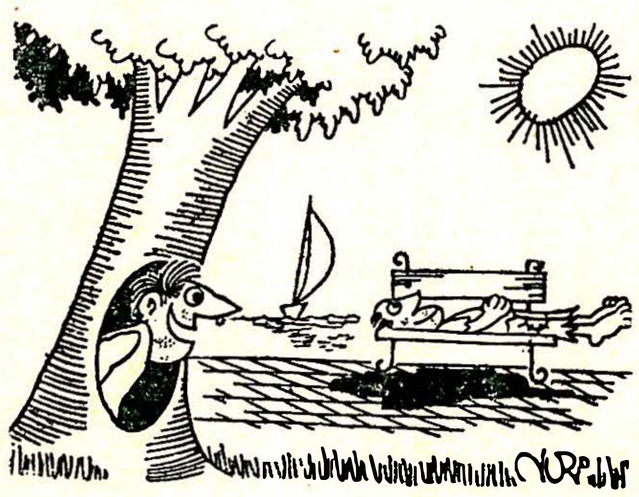

— Fiyatlar devamlı yükseliyor. —
(Seçkin TEMUR — Ankara)

GARİBAN

Mal desen,
Malın gözüsün.
Can desen,
Canımın içisin.
.....
Ben yanıyorum
Sen yanmıyorsun
Ben donuyorum;
Sen tınmıyorsun.
Bir de:
—Garibanım— diyorsun.
Utanmıyorsun!..

KENAN DUMAN
Ziraat Teknisyeni
Geyve/SAKARYA

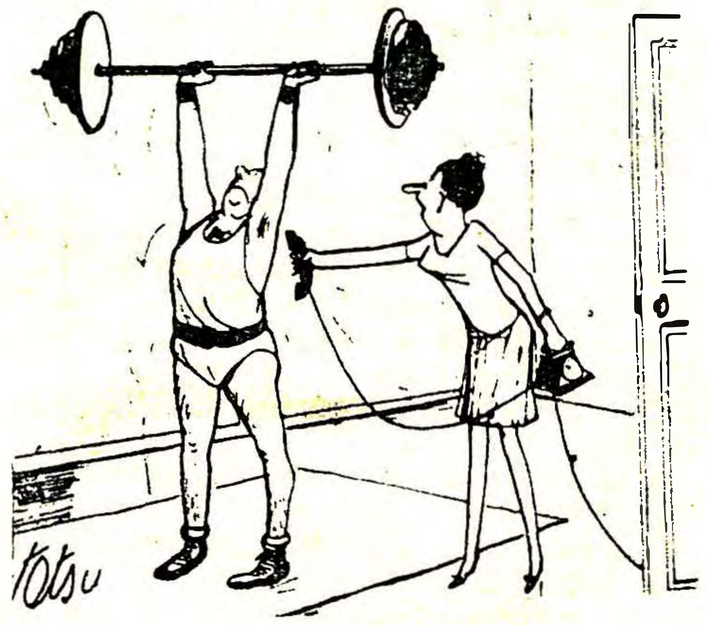
— Ooo... Bizimki sayfiyeye taşınmış bile!..
(Nuri BİLGİN — İst.)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

— Çekil ulan! Bu hareketinle balıklarıma kokmuş demek mi istiyorsun?..

— Telefondan istiyorlar!..

Sinirli koca

Koca, kendisini tenkid eden karısına çıkıştı:

— Bir daha beni böyle herkesin önünde tenkid etme, çok kızıyorum bu huyuna...

Kadın hayretle sözünü kesti:

— Fakat kimse yok ki şimdi burada!

Koca daha çok sinirlendi:

— Ne demek, beni adam yerine koymuyor musun? diye bağırdı.

İhtiyat meselesi

İki genç kadın Champs-Elysees'te bir kahvede oturmuş konuşuyorlardı:

— Gaston ile ayrıldığınız doğru mu?

— Doğru.

— Ama Gaston hem yakışıklı, hem de atletik bir gençti...

— Evet öyleydi.

— Yeni âşığın da Lucien'miş... Ufacık, tefecik Lucien...

— Evet, o da doğru.

— Doğrusunu söylemek gerekirse, seni bir türlü anlamıyorum.

— Bunda anlaşılmayacak ne var şekerim! Sadece bir ihtiyat meselesi... Gaston yatak odamdaki gardroba bir türlü giremiyordu. Daha büyük bir gardrop satın almak bana çok pahalıya mal olacaktı. Ben de onun için ufak gardrobuma kolaylıkla sığabilecek bir âşık seçtim kendime.

Mutlu köpek

Kompartmana giren adam kucağındaki köpeğiyle yolculuk eden genç ve güzel kadının karşısına oturunca dayanamadı:

— Şu köpeğin yerinde olmak için neler vermezdim! diye lâf attı.

Kadın, sinsi bir gülümseme ile cevap verdi:

— Her halde pek memnun olmazdınız.

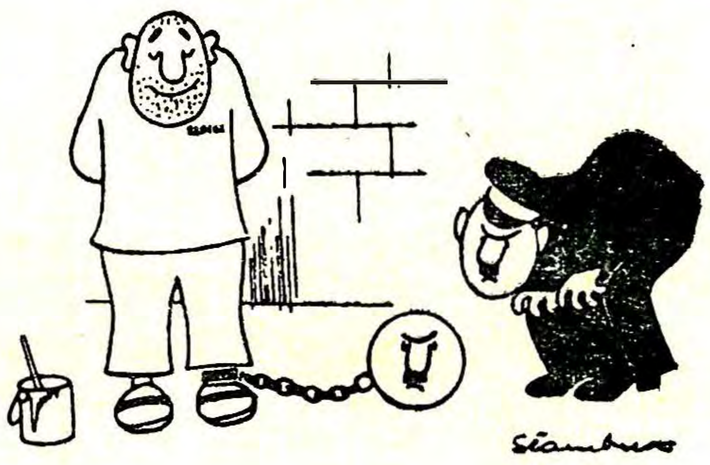
— Neden?

— Kuyruğunu kestirmek için baytara götürüyorum da ondan.

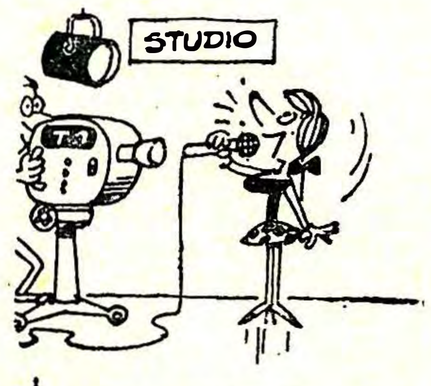

— Bırak beni!...

— Bırakmam seni!...

Yazısız

Yazılı

Yüzme dersi

Saf bir adam yüzme havuzunun yüzme öğretmenine gelerek:

— Yüzme dersi almak istiyorum, dedi.

Öğretmen hayretle sordu:

— Ama ben sizi tamdım, siz geçen sene yüzme dersi almış ve yüzmeyi öğrenmiştiniz, öyle değil mi?...

Adam cevap verdi:

— Orası doğru, ama bakalım bu sene geçen seneden daha çabuk mu öğreneceğim diye merak ediyorum da...

Tereddüt

Emlâk komisyoncusu, bir kadına, bir yazlık evi gezdiriyordu. Komisyoncu durmadan dil döküyor, evi kadına beğendirmeye çalışıyordu.

Evi tutmaya nihayet razı olan kadın:

— Ev çok hoşuma gitti, dedi. Onunla biraz meşgul olursam adam edebileceğimi sanıyorum.

Ve çok geçmeden fikir değiştirerek:

— Yooo... Hiç de doğru değil bu, tahminimde aldanabilirim... diye ekledi. Kocamla evlendiğim gün de aynı şekilde düşünmüştüm!...

— Saçların takma, dişlerin protez, kirpiklerin eğreti, göğüslerin sahte... Senin neyin gerçek?..

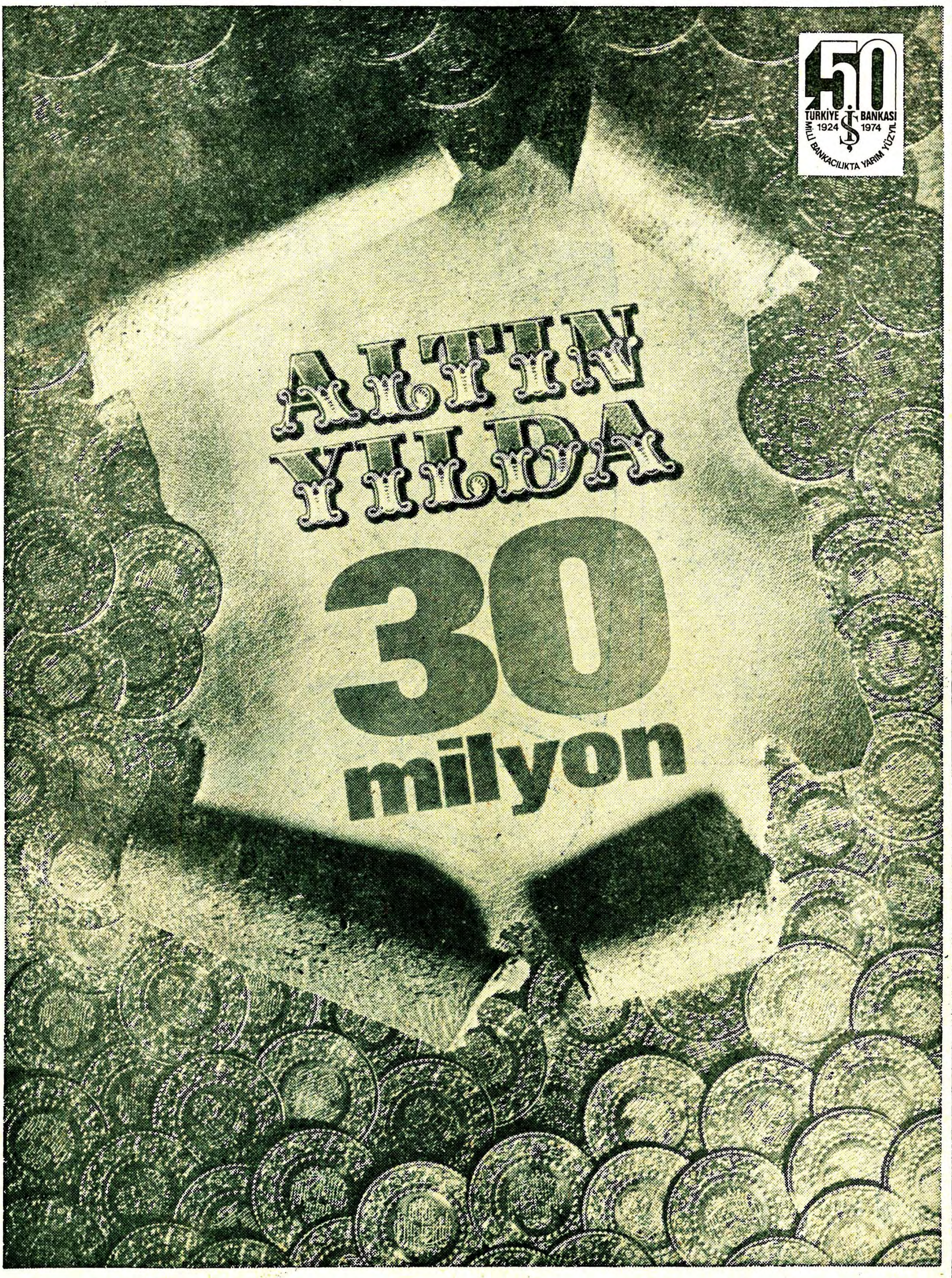

— Puromun dumanı sizi rahatsız etmiyor ya?!.

Yazısız

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

TÜRKİYE İŞ BANKASI
50 ALTIN YILINI
YEPYENİ HİZMETLER
VE ZENGİN ÇEKİLİŞLERLE
KUTLUYOR

Ulusal bankacılık tarihimizin sayfalarına altın yazılarla geçecek bir yarım yüzyıl.
Bu büyük yıldönümünde sizler için göz kamaştırıcı bir armağanı var
Türkiye İş Bankasının: 30 MİLYON LİRA!
Fırsattan mutlaka yararlanınız.
Tasarruflarınızı İş Bankasında çoğaltarak Altın Yılın coşkusunu sizler de yaşayınız!

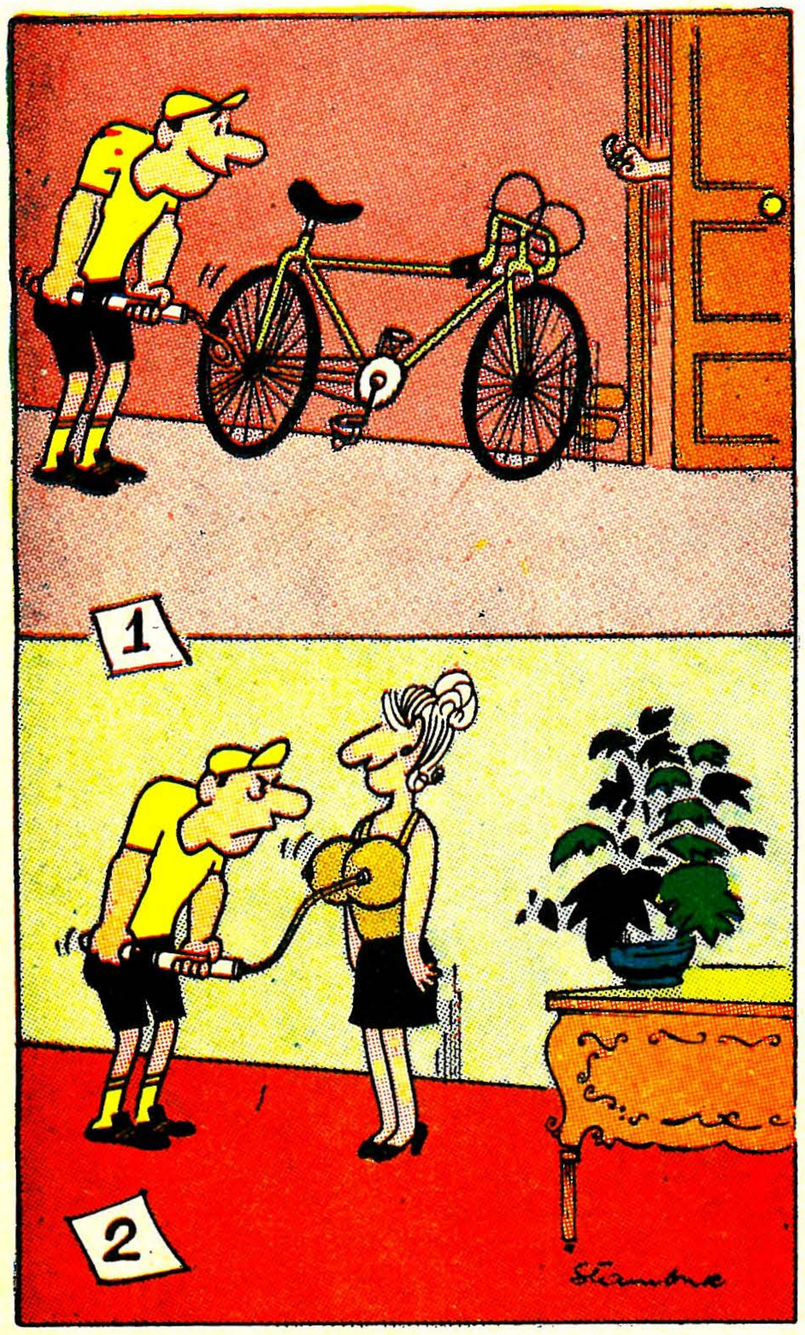
TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyetidir

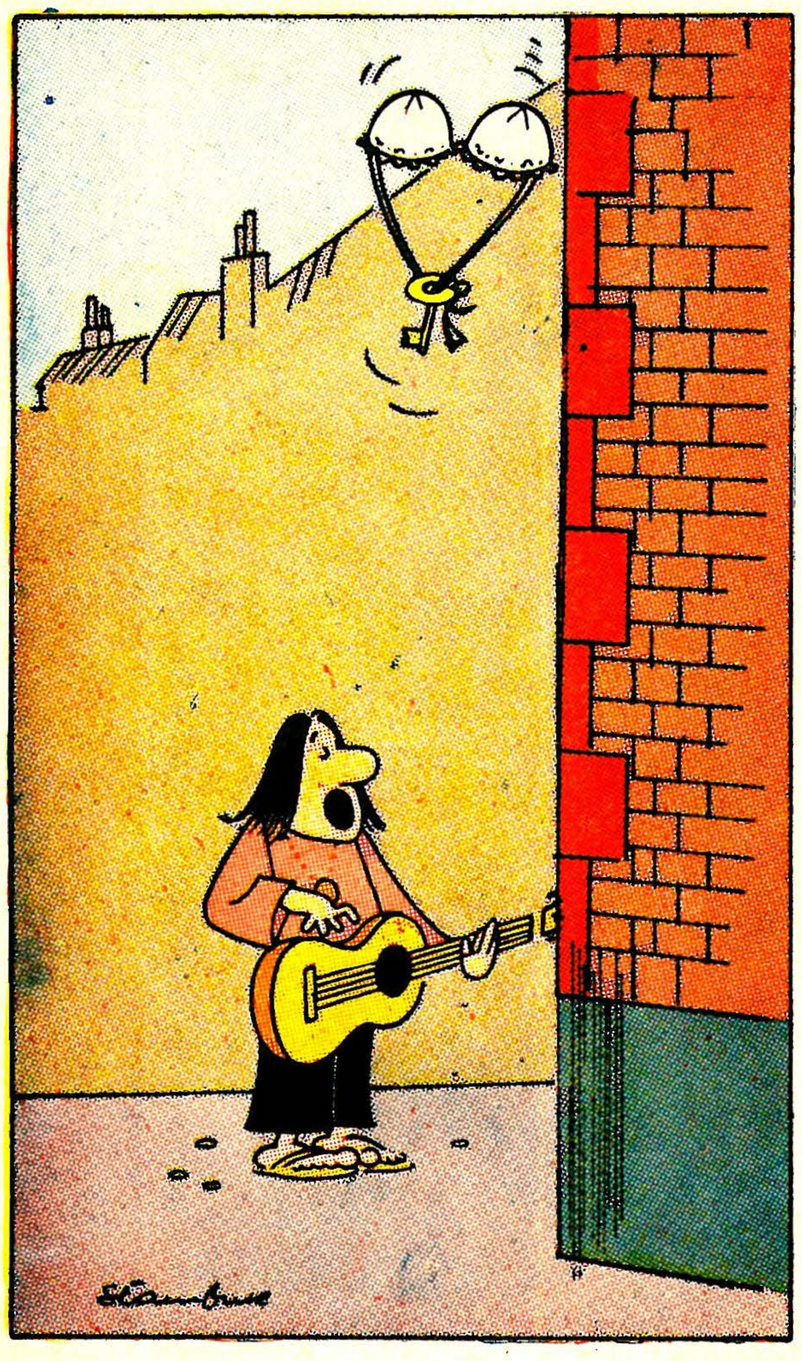
(Yeni Ajans: 1347 — 55)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akbaba

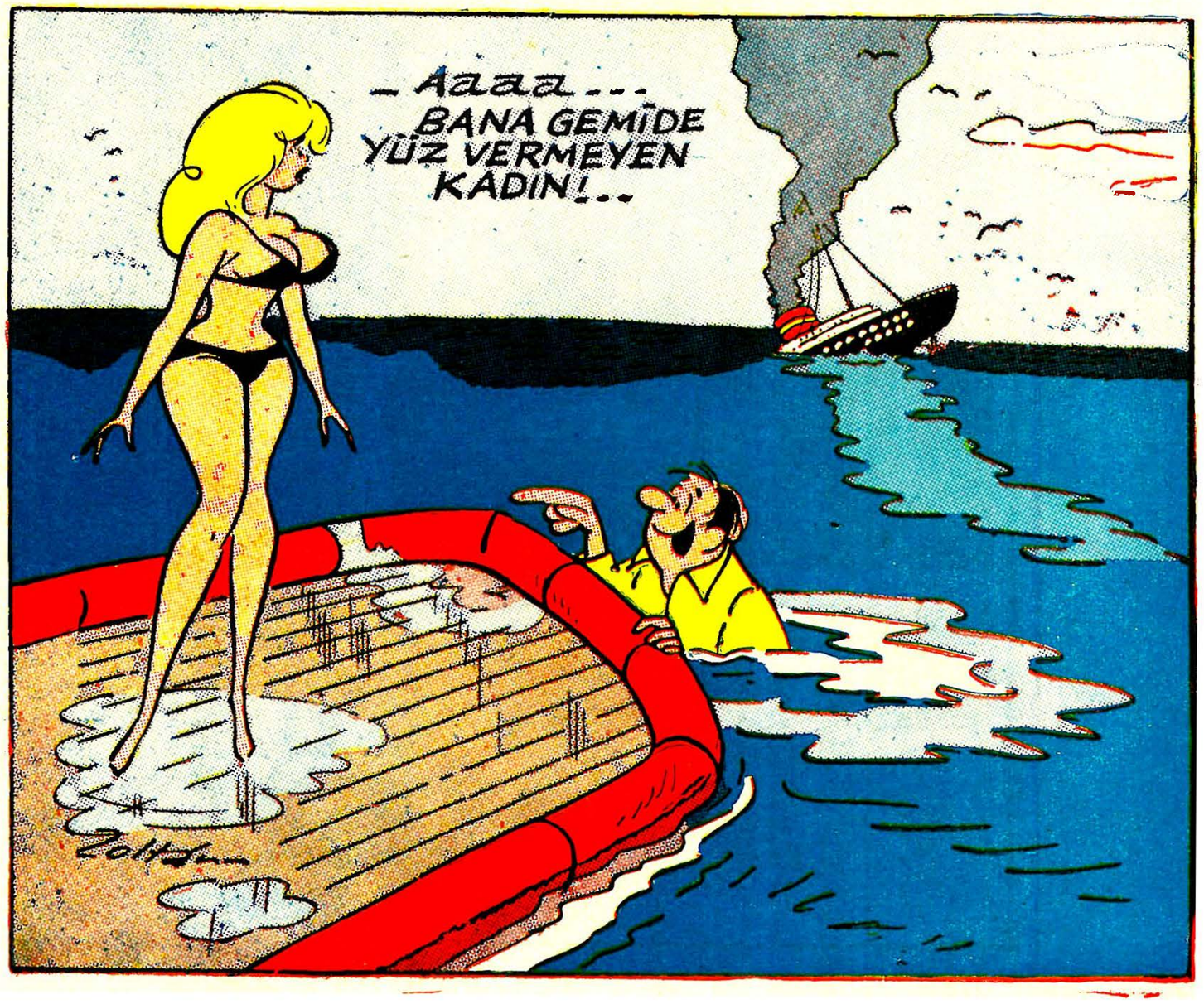

YAZISIZ

YAZISIZ

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org